

Голос України

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Почни з себе

Волонтерство як добра воля нації

СТОР. 8—9

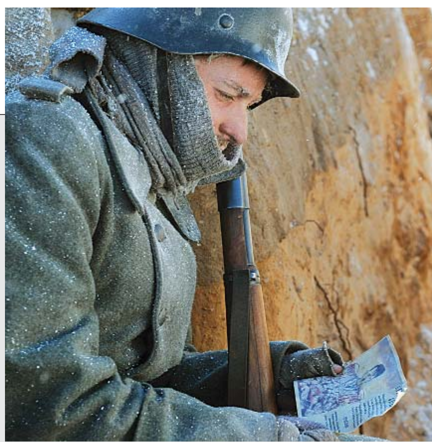
Ситуація

Листоноші можуть зникнути?

СТОР. 10

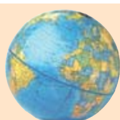
Дискусія

У кожного своя правда

СТОР. 12

№ 135 (5635) СЕРЕДА, 24 ЛИПНЯ 2013 РОКУ WWW.GOLOS.COM.UA

У НОМЕР:

У КОМІТЕТАХ ВЕРХОВНОЇ РАДИ

Окремий закон для помилування призведе до масового звільнення громадян

Комітет Верховної Ради з питань верховенства права та правосуддя не підтримує проект закону про порядок здійснення Президентом помилування.

На засіданні зазначалося, що закріпити таку пропозицію в окремому законі є недоцільним, і це суперечить принципам законодавчої техніки.

Як зауважили народні депутати, відповідно до пункту 27 частини першої статті 106 Конституції Президент здійснює помилування, а згідно з частиною третьою вказаної статті — на основі та на виконання Основного Закону видає укази і розпорядження. Крім того, підкреслили парламентарії, основні положення та поняття помилування передбачені у статтях 85 та 87 Кримінального кодексу. Тому чинні нормативно-правові акти, які регулюють питання помилування, не утворюють асиметрії у національній ієрархії джерел права на міжгалузевому рівні.

СТОР. 2

ЄВРОІНТЕГРАЦІЯ

Угода про асоціацію з ЄС залишається нашим пріоритетом

Міністр закордонних справ України Леонід Кожара у Брюсселі підкреслив, що підписання Угоди про асоціацію з Європейським Союзом на саміті «Східного партнерства» у Вільнюсі залишається пріоритетом України. **Як передає УНІАН,** про це міністр заявив на засіданні міністрів закордонних справ ЄС та країн — учасниць «Східного партнерства», яке відбулося цього понеділка.

Кожара також поінформував про кроки, які здійснює Україна на виконання домовленостей XVI саміту Україна—ЄС, та наголосив на готовності української сторони продовжувати активну взаємодію з усіх питань порядку денного двосторонніх відносин. Під час згаданого засідання сторони погодилися, що підготовка до саміту у Вільнюсі має відбуватися з дотриманням принципу «спільної власності», що передбачає врахування інтересів усіх партнерів.

У пацієнтів з хворобою нирок з'явилася надія

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

На базі Київської міської клінічної лікарні №5, що у Святошинському районі столиці, було відкрито новий сателітний центр діалізу.

В Україні, за різними даними, налічується близько 3,5 тисячі пацієнтів з хронічною хворобою нирок, яких лікують методом гемодіалізу. А це лише 15—20 відсотків тих, хто такого лікування потребує. Решта — через різні обставини, зокрема і недостатньо розвинену мережу центрів гемодіалізу, вимушено перебувають у так званому списку очікування. Подібна «черга», хоч як прикро, існує по всій країні, і столиця — не виняток. Розуміючи, що для більшості хворих гемодіаліз — чи не останній шанс на порятунок, київська влада ще минулого року розробила концепцію вдосконалення надання допомоги таким пацієнтам. А вчора «гарні слова на папері» втілилися в життя.

СТОР. 5

На знімку (зліва направо): **завідувач центру Віктор Куліш, заступник голови КМДА Віктор Корж, головний лікар Олександр Юрченко, технік з обслуговування апаратури Сергій Гнатюк.**

У прикарпатських селах бракує лікарів

У той час, коли випускники івано-франківських медичних навчальних закладів скаржаться, що не можуть знайти роботу, в селах Прикарпаття не вистачає лікарів загальної практики сімейної медицини.

Нині дефіцит таких фахівців становить 640 осіб, повідомив на засіданні колегії директор департаменту охорони здоров'я ОДА Роман Мельник. За словами посадовця, сьогодні на селі працюють лише 327 таких спеціалістів, третина з яких уже передпенсійного віку, а навантаження дуже велике. Подекуди за одним сімейним лікарем закріплено 2—3 тисячі мешканців, замість передбачених нормативами 1200. До того ж тільки 40 відсотків із них проживають на тій території, яку обслуговують.

За півтора роки на Івано-Франківщині планововано відкрити ще 20 сільських амбулаторій загальної практики сімейної медицини. За цей час галузеві функціонери мають придумати, як заохотити молоді лікарські кадри до роботи у сільській місцевості, **повідомляє наш власкор Галина БРУХАЛЬ.**

ПОДІЇ

Переговори про звільнення моряків

Стан здоров'я захоплених в лівійському порту Бенгазі 19 українських моряків задовільний, переговори з лівійською стороною з приводу їх звільнення тривають. Про це повідомив директор департаменту інформаційної політики МЗС Євген Перебийніс. МЗС України вручило Тимчасовому повіреному в справах Держави Лівія в Україні Альхаді Асбеї ноту щодо захоплення судна «Etel». Стосовно того, чи справді судно так і не доставило місцевим бізнесменам вантаж з автомобілями, він сказав: «За нашою інформацією, у зв'язку з цим правоохоронні органи України порушили кримінальну справу».

Судно «Etel» справді заходило в Одеський порт із вантажем автомобілів. Раніше в ЗМІ з'явилася інформація, що судно повинно було перевезти зазначені автомобілі з Йорданії в Бенгазі, проте, за заявою бізнесменів, машини були вивантажені в українському порту. Нагадаємо, судно «Etel», екіпаж якого складається з 19 громадян України, захоплене в Бенгазі 17 липня невідомими особами.

Будівництво на березі зупинили

Проти спорудження п'ятиповерхового житлового будинку на березі Південного Бугу протестували у Вінниці мешканці прилеглої вулиці Свердлова. Люди перекрили в'їзд на будмайданчик і вимагали зустрічі з владою. Учасники акції стверджують, що об'єкт зводять з порушенням законодавства в природозахисній смузі річки.

З пікетувальниками зустрівся заступник начальника Державної архітектурно-будівельної інспекції в області Андрій Фурдипал. За його словами, забудовник — мешканець Тернополя — подав декларацію на початок будівництва разом із усіма дозвільними паперами. Інспекція почне перевірку достовірності цих документів. До її завершення роботи на об'єкті призупинять, **повідомляє наш власкор Віктор СКРИПНИК.**

КОРОТКО

■ У смт Гоща, на Рівненщині, відкрили цех із фасування та переробки продуктів бджільництва, який обійшовся майже в 3 млн. гривень. Сировину постачатимуть з південних областей, готову продукцію реалізовуватимуть в Україні та за її межами, **повідомляє наш власкор Олександра ЮРКОВА.**

■ На Черкащині кількість родин, котрі отримують субсидії на оплату житлово-комунальних послуг, цього року зросла на 6,6 тисячі, **інформує наш власкор Лідія ТИТАРЕНКО.**

■ 20 кущів конопель виявили правоохоронці під час операції «Мак» на дачній ділянці в селі Петрикові під Тернополем. 36-річний житель обласного центру не лише культивував заборонену рослину, а й тримав чималий арсенал зброї, **повідомляє наш власкор Любов ЛЕВИЦЬКА.**

■ У рамках Державної цільової програми енергозбереження на 2010—2015 роки на території Івано-Франківщини планують реалізувати 25 проектів на загальну суму понад 50 млн. грн., **інформує наш власкор Галина БРУХАЛЬ.**

«Укрзалізниця» запровадила електронні квитки — для початку на донецькому напрямку *(www.news24ua.com)*

Глава держави доручив забезпечити доступність плодоовочевої продукції

Президент України Віктор Янукович доручив забезпечити доступність плодоовочевої продукції для вітчизняних споживачів. Про це йшлося під час зустрічі глави держави з головою Херсонської обласної державної адміністрації Миколою Костяком у Криму.

«Президент чітко поставив завдання, як вона (плодоовочева продукція) буде реалізовуватися, за якою ціною, чи буде ця ціна доступна для наших людей. Усе це ми обговорили з Президентом, він дав чіткі завдання», — сказав Микола Костяк.

За його словами, сьогодні Херсонщина вирощує понад 2 мільйони тонн плодоовочевої продукції завдяки крапельному зрошенню.

Окрім того, Микола Костяк доповів Президенту про завершення збирання урожаю ранніх зернових в області. «Торік ми зібрали лише трохи більше 1 мільйона тонн зернових культур, а цього року, завдяки тим прогресивним технологіям, які сьогодні застосовуються на Херсонщині, ми зібрали вже тільки ранніх зернових понад 1 мільйон тонн», — сказав він. Голова Херсонської ОДА зазначив, що 90% цьогорічного врожаю становить продовольче зерно.

Під час зустрічі було обговорено питання протипожежних заходів при збиранні врожаю.

ДО РЕЧІ

Як повідомляє прес-служба Президента, Віктор Янукович привітав хліборобів Черкащини з намолотом першого мільйона тонн зерна.

«Це трудове досягнення є свідченням вашої відданості хліборобській справі, наполегливості та професіоналізму. Щиро вдячний вам за невтомну працю і вагомий внесок у добробут нашої держави», — йдеться у вітанні глави держави.

Президент побажав хліборобам здоров'я, щастя, благополуччя та нових звершень в ім'я України.

На підтримку місцевих бюджетів

ПОДАТКИ

21 березня 2013 року на засіданні Ради регіонів Президент України Віктор Янукович поставив основні завдання реформування системи місцевого самоврядування. Одним із пріоритетних напрямів у цьому плані є оптимізація податкової політики.

Завдання, поставлені главою держави, вимагають конкретизації. Акцент на зростання ролі місцевих органів влади передбачає надання їм більших повноважень і ресурсів. У цьому зв'язку особливу увагу слід звернути на податок на доходи фізичних осіб (ПДФО). На цей податок припадає близько 20 відсотків усіх надходжень у державний бюджет і за цим параметром він поступається лише податку на додану вартість.

Надходження від ПДФО формуються на рівні територіальних громад сіл, селищ і міст. Усі кошти надходять у державний бюджет, лише потім місцеві бюджети отримують у своє розпорядження мізерну частину із цих надходжень. Ще якісь суми повертаються на місця за схемами міжбюджетних трансфертів. Таким чином, місцеві органи влади не мають можливості забезпечити жителям адекватний цим надходженням рівень суспільних послуг.

На особливому рахунку великі міста, де завдяки цьому податку мобілізуються значні обсяги фінансових ресурсів. Сьогодні міська влада втрачає можливості розв'язувати актуальні проблеми територіальних громад. Це підсилює загальну атмосферу недовіри до органів влади всіх рівнів з боку населення.

З метою усунення таких тенденцій необхідно змінити чинне законодавство України про розподіл надходжень від ПДФО.

У світовій практиці відомі два основні підходи до розподілу надходжень від цього податку: загальнодержавний і дворівневий. У першому випадку правила нарахування і

ставки встановлюються на державному рівні, а надходження розподіляються пропорційно між бюджетами різного рівня. У другому випадку частина коштів автоматично надходить на рахунки місцевих органів влади, а інша частина — до загальнодержавної скарбниці.

В Україні відповідно до чинного законодавства у розпорядженні місцевих бюджетів залишається 75 відсотків податку, мобілізованого відповідно до Податкового кодексу України на території міст республіканського та обласного значення, і 25 відсотків — мобілізованого на території сіл, їх об'єднань, селищ, міст районного значення.

З огляду на ситуацію, що склалася, на мій погляд, необхідно зберегти за ПДФО статус загальнодержавного податку, однак усі надходження від нього залишати в розпорядженні органів місцевого самоврядування тих територіальних громад, де він утворюється. При цьому слід врахувати, що у разі, якщо в якому-небудь податковому періоді надходження ПДФО перевищуватимуть планові, то 50 відсотків коштів за таким перевиконанням потрібно залишати в розпорядженні місцевих органів влади, а інші 50 — передати в бюджети обласних (республіканських) органів влади.

Надходження від ПДФО, які в такому разі може втратити державний бюджет України, можна компенсувати за рахунок підвищення ставок екологічного збору.

Ця пропозиція є цілком прийнятною, через високий рівень забруднення довкілля в Україні: екологічні податки в нас, щонайменше, у 50—60 разів нижчі, ніж мінімальні ставки екологічних зборів у Європейському Союзі.

Микола ЛЕВЧЕНКО,
народний депутат України.

Окремий закон для помилування призведе до масового звільнення громадян

У КОМІТЕТАХ ВЕРХОВНОЇ РАДИ

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Члени комітету зазначили: положення законопроекту щодо надання права на подання клопотання про помилування засудженого (крім нього самого) таким особам як захисник, батьки, дружина (чоловік), діти, законний представник, а також народним депутатам, Уповноваженому Верховної Ради з прав людини та громадським організаціям викликає сумнів з огляду на надто широке коло осіб, яким надається відповідне право. Це може призвести до подання різними суб'єктами великої кількості однотипних звернень стосовно однієї й тієї ж людини.

Народні обранці також наголошували на тому, що правило про застосування помилування лише у виняткових випадках має розповсюджуватися не тільки на осіб, зазначених у законопроекті (люди, до яких раніше було застосовано амністію, помилування, умовно-дострокове звільнення від відбування покарання, заміну невідбутої частини покарання більш м'яким), а й на тих, кого раніше було неодноразово (два і більше разів) засуджено за скоєння умисних злочинів, та на засуджених за тяжкі чи особливо тяжкі злочини. У протилежному випадку, вважають члени комітету, інститут помилування може бути повністю нівельовано та за певних обставин перетворено на інструмент для масового звільнення від покарання осіб, щодо яких неможливо застосувати закон про амністію.

Вл. інф.

ДЕПУТАТ В ОКРУЗІ

Місто перетворюється на європейський бізнес-центр із належною інфраструктурою

Так оцінив результати дослідження привабливості українських міст для бізнесу народний депутат України (фракція Партії регіонів), перший заступник голови Комітету Верховної Ради України з питань будівництва, містобудування і житлово-комунального господарства та регіональної політики **Володимир ВЕЧЕРКО**. За підсумками дослідження, що його провело видання Forbes. ua, другий рік поспіль найпривабливішим для бізнесу містом України став Донецьк.

«Те, що Донецьк другий рік поспіль очолює цей рейтинг, — наслідок багаторічної роботи, спрямованої на створення в регіоні сприятливих умов для ведення й розвитку бізнесу. І хоча місто часто сприймають як «проросійське», сьогодні це — європейський бізнес-центр із належною інфраструктурою», — зазначив парламентарій. Останніми роками народні депутати спільно з керівництвом міста та неурядовими організаціями приділяли чимало уваги розвитку міжрегіонального співробітництва із країнами Євросоюзу. Зокрема, у 2011 році поглибилися контакти з містом-побратимом Шарлеруа (Бельгія), а торік Євро-2012 дало додатковий імпульс для пожвавлення бізнес-клімату. Крім того, додав Володимир Вечерко, постійний міжрегіональний діалог, який триває спільно з інституціями ЄС, дає змогу Донецьку розвиватись як європейське місто. На думку депутата, досвід шахтарської столиці мають використовувати й інші міста.

«Як відзначив Президент України Віктор Янукович, у нас одна мета — модернізація країни і створення умов для того, щоб наша держава стала членом європейської сім'ї. І ці умови потрібно будувати знизу вгору, від найменших сіл до індустріальних агломератів. Для чого необхідно продовжувати розвивати міжрегіональне співробітництво між Україною та Євросоюзом», — вважає депутат.

За словами політика, хоча протягом останніх трьох років діалог Україна—ЄС на рівні регіонів перейшов на якісно новий рівень, зробити в цьому напрямку слід ще багато. «Необхідний синтез успішних практик взаємодії українських міст із містами й фінансовими інституціями ЄС для того, щоб перенести цей досвід на всі регіони України. Крім того, не виключаю, що чимало реалізованих Донецьком ініціатив можуть бути актуальними і для столиці країни — Києва», — переконаний Володимир Вечерко.

Ліна КУЦ.

Донецька область.

Німці пропонують спорудити завод, який врятує Кам'янець-Подільський від смороду барди

Народний депутат **Володимир МЕЛЬНИЧЕНКО** запросив німецьких інвесторів на Кам'янеччину. Про це заявив заступник голови Кам'янець-Подільської райдержадміністрації Павло Довгопол.

А ось днями керівництво Кам'янець-Подільського району приймало делегацію з Німеччини, що прибула з пропозицією побудувати завод з утилізації післяспиртової барди на Довжоцькому спиртозаводі. Громаді міста, навколишнім селам, туристам часто докучає неприємний запах відстійників Довжоцького спиртозаводу. Розв'язати проблему громадяни вимагали не раз, зокрема й методом багатолюдних вуличних акцій. Нове підприємство має виробляти біогаз та повністю очищати всі стоки до рівня умовно чистої води.

«До речі, наш обранець сумлінно виконує свої передвиборчі обіцянки, як бачимо, тримає на особистому контролі розв'язання цієї болючої проблеми. Ми сподіваємося на позитивний результат», — зазначив П. Довгопол.

Віра ШПИЛЬОВА.

Здійснили духовну прощу

Понад дві сотні мешканців Драбівського, Чорнобаївського районів та міста Черкаси за сприяння народного депутата

України **Володимира ЗУБИКА** здійснили прощу на Полтавщину до Спасько-Преображенського Мгарського монастиря, визначної пам'ятки історії та архітектури.

Паломницькі поїздки — один з напрямів соціально-духовного проекту депутата-мажоритарника. Володимир Зубик відгукнувся на прохання чигиринців і надав фінансову допомогу Свято-Іллінській церкві у Суботові, родовій усипальниці гетьмана Богдана Хмельницького. Крім того, парламентарій власним коштом будує храм святої Варвари у райцентрі Чорнобай.

Лідія ТИТАРЕНКО.

Черкаська область.

Олександр СИЧ: «Рівнятимемося насамперед на той уряд, який свого часу створила ОУН–революційна...»

5 липня в Києві політична рада Всеукраїнського об'єднання «Свобода» ухвалила рішення розпочати формування уряду національної альтернативи, програму дій якого буде складено відповідно до «Програми захисту українців». Організацію роботи та керівництво урядом доручено заступникові голови ВО «Свобода», народному депутатові України Олександрові СИЧУ, якого наш часопис попросив відповісти на перші «гарячі» запитання.

— Олександре, отже — яка мета створення уряду національної альтернативи, які його завдання та цілі?

— Альтернативні уряди — поширена практика у світовій цивілізованій політиці. Опозиції створюють такі уряди, щоб запропонувати альтернативні шляхи розв'язання актуальних для суспільства проблем.

Найліпшу практику діяльності опозиційного уряду має Великобританія — там вона існує з 1937 року. Опозиційний уряд Великобританії має офіційне визнання, його діяльність урегульовується законодавчим актом і він є елементом політичної системи. От і під час розгляду законодавчих актів у парламенті обов'язково слово має профільний опозиційний міністр. Таку систему — її називають «вестмінстерською» — запозичили Канада, Австралія, Нова Зеландія. В інших країнах Європи немає законодавчого закріплення діяльності опозиційних урядів, хоча така практика існує. Найновіша й дуже цікава для нас практика діяльності опозиційних урядів, організованих у період 2006—2008 років, є в Іспанії, Італії, Чехії.

Щоправда, Україна має особливість. На відміну від більшості держав Європи і світу, вона перебуває на перехідному етапі розвитку, в стані постколоніального, посттоталітарного суспільства. Тому якщо говорити про вироблення альтернативних пропозицій, то це не будуть питання, скажімо, такого характеру, що рівень податків має бути встановлено у 15 чи 20 відсотків. Це будуть пропозиції щодо питань, які стосуються життєздатності держави. Питань, від яких залежить, чи матиме Україна перспективу як національна держава, чи вона такої перспективи не матиме. Тому для нас дуже важливий також досвід тих країн, які перебувають у ситуації, подібній до української. На схожому етапі розвитку — пострадянських, постсоціалістичних... Виробляючи структуру альтернативного уряду, ми цікавимося державами, що мають подібні економічні, демографічні, просторові та інші параметри. Причому державами як так званої старої, так і нової Європи...

— Себто, це не одна конкретна країна, досвід якої вивчаєте?

— Безумовно, ні. Для нас цікавий загальний досвід альтернативної опозиційної дії. Тим паче, що як історик та політичний аналітик я вже переконався і теоретично, і на практиці, що автоматично запозичити той чи інший досвід неможливо. Запозичення досвіду — це фактично вивчення того, як на своєму національному ґрунті та чи інша держава впроваджує якісь новації. А впроваджувати їх у себе можна, лише зважаючи на ментальність, культуру, соціально-економічні особливості своєї нації.

— Як саме виглядатиме робота альтернативного уряду? Адже ви не сидітимете в урядових кабінетах, як підлеглі Азарова.

— Звичайно, ми не працюватимемо на постійній основі. Ніхто ж, мабуть, не очікує, що ми щодня сидітимемо в кабінетах, як ті чиновники, — геть покинувши свою партійну, політичну, депутатську діяльність. Я бачу три основні блоки, над якими повинні попрацювати спеціалісти уряду національної альтернативи. Насамперед — аналіз теперішньої ситуації в кожній зі сфер суспільно-політичного, соціально-економічного, культурного та духовного життя, тобто у сферах, які відповідатимуть напрямкам діяльності тих чи інших міністерств.

Друге. Вироблення нашого бачення — як має розвиватися держава, суспільство в тій чи іншій сфері.

І третє. Відповідно до нашого бачення і аналізу теперішнього стану суспільства — відстежити, що робить чинний уряд. І подання альтернативних пропозицій щодо розв'язання тих чи інших актуальних проблем.

— Хто увійде до складу уряду? Чи тільки народні депутати-націоналісти?

— Однозначно, що ми не копіюватимемо структури чинного уряду Азарова. Буде прем'єр-міністр. Політрада визначила, що ним маю бути я. Будуть підібрані віце-прем'єр-міністри за трьома основними напрямами: економічним, гуманітарним, а також силовими структурами та міжнародною діяльністю. У кожному з цих напрямків відповідно до сфер життєдіяльності буде визначено міністерства. Підберемо кандидатури міністрів альтернативного уряду. Вони у свою чергу кадрово забезпечуватимуть свою діяльність. Тобто підбиратимуть собі для роботи людей, які здатні фахово проаналізувати чинний стан у певній галузі, запропонувати альтернативні шляхи розв'язання тих чи інших проблем. Щодо конкретних кандидатур, ми далекі від того, що це будуть тільки депутати-свободівці Верховної Ради України. І що це взагалі будуть тільки свободівці... Ми наголошуємо на тому, що намагатимемося підібрати фахових спеціалістів, зрозуміло, що за принципами патріотизму, професіоналізму, досвіду — людей, які зможуть виконувати ті поставлені завдання, про які ми говоримо.

І ще. Очевидно, що в цьому питанні ми рівнятимемося насамперед на той уряд, який свого часу створила ОУН-революційна, проголосивши Акт відновлення української держави 30 червня 1941 року у Львові. Попри те, що це було зроблено зусиллями ОУН-революційної під проводом Степана Бандери, а уряд очолив Ярослав Стецько (який, до речі, є тим ідеологом націоналізму, праці якого є базовими для діяльності і сучасної ідеології Всеукраїнського об'єднання «Свобода») — бандерівці тоді залучили до роботи в уряді представників практично усіх наявних на той час політичних, громадських інституцій України. Тож ми також максимально залучатимемо тих спеціалістів, які є в «Свободі» і поза її межами, але які симпатизують «Свободі» і загалом є хорошими спеціалістами, і яким небайдужа доля української держави та української нації. Для нас не є ідеєю фікс проголосити, що цей уряд є суто свободівський. Для нас важливо підібрати людей, які зможуть блискуче в ньому працювати.

— А чи можна вже сказати, які міністерства буде найлегше заповнити такими людьми? Скажімо, економічний блок уряду чи освітній...

— Зауважу, що хоча політрада доручила мені підібрати кандидатури, але затверджуватимуть їх усе одно керівні органи партії. Щодо того, які вакансії найлегше заповнити. «Свободу» дуже часто звинувачують у тому, що вона більше концентрується на гуманітарній та національній проблематиці, що не дуже заглиблена в проблеми соціально-економічні. Проте наш досвід роботи у Верховній Раді засвідчує протилежне. Якщо проаналізувати законопроекти, які вже підготувала «Свобода», то стане зрозуміло, що наші депутати фахово та глибоко підходять до аналізу соціально-економічних процесів у державі і для розв'язання проблем подають свої законопроекти. Тому нам нескладно буде підібрати кандидатури на соціально-економічний блок уряду. Зрозуміло, що зробити це буде легко і на блок гуманітарний. Очевидно, що трохи складніше в кадровому плані нам працюватиметься над заповненням кандидатур по силовому блоку, альтернативному до уряду. Бо специфіка нашої політичної сили в тому, що ми десь остерігалися приймати до партії людей, які мають досвід роботи, зокрема в період існування радянської держави, у правоохоронних органах, спецслужбах тощо. Хоча якщо говорити про цей самий силовий блок, то менше проблем у нас буде з кандидатурами, які зможуть заповнити вакансії в міністерстві національної безпеки та обороні. Бо ми принципово обстоюємо позицію, що українське військо має бути життєздатним, повсякчас розвиватися, і нам симпатизує чимало відставних високих офіцерів та генералів української армії.

— ВО «Свобода» створює свій уряд національної альтернативи. А чи готове воно брати участь у формуванні коаліційного уряду — спільного уряду опозиційних політичних сил?

— «Свобода» на сьогодні досягла такого рівня розвитку, що може створити альтернативний уряд для апробації тієї політичної програми дій, яку вона має, тобто «Програми захисту українців». Навіть сама назва нашого уряду зі словами «національної альтернативи» говорить про те, що, на відміну від теперішнього режиму та інших політичних партій, ми заявляємо про необхідність розбудови саме національної держави. Змушені про це говорити, оскільки на сучасному етапі з-під української держави намагаються вимити національний ґрунт. Очевидно, що ціла низка положень «Програми захисту українців», у втіленні яких нам важко сподіватися не те, що на підтримку наших класичних опонентів — комуністів і Партію регіонів — а й наших партнерів. Тому ми змушені діяти саме так — шляхом організації уряду національної альтернативи. Звичайно, що для нас головне — існування української держави, і якщо буде така політична необхідність, і з боку наших політичних парламентських партнерів будуть відповідні кроки, ми готові разом з ними йти на формування коаліційного опозиційного тіньового уряду.

— З огляду на ту велетенську роботу, яка на вас ляже — коли зможемо побачити сформований уряд національної альтернативи?

— Власне, політрада для того і ухвалила рішення саме тепер, щоб, з огляду на той період політичного затишшя, який наступає разом із періодом відпусток, канікул, ми змогли попрацювати над структурою уряду, кадровим резервом, концепцією діяльності. Щоб уряд запрацював у вересні, коли знову активізується суспільно-політичне життя в державі.

Розмовляла Олеся БІЛИК.

САМОВРЯДУВАННЯ

Перемогли у конкурсі муніципалітетів

Тернопільський муніципалітет визнано одним із кращих у Європі. У Страсбурзі диплом-відзнаку міському голові Сергію Надалу вручив президент ПАРЄ Жан-Клод Міньйон.

Усього журі розглянуло 250 заявок від міст країн, які входять до Ради Європи. Переможцями конкурсу муніципалітетів стали 26 міст з Кіпру, Італії, Ірландії, Німеччини, Туреччини, Франції та України. Серед них і Тернопіль.

— Я впевнений, що європейський напрямок розвитку України і геополітично, і економічно, і культурно є правильним, — вважає Сергій Надал. — Це випливає з нашої історії, цього хочуть сьогодні наші громадяни і вимагає наша відповідальність перед прийдешніми поколіннями. Визнання діяльності міста у напрямку поширення європейських цінностей сприятиме популяризації Тернополя як міста, інтегрованого в європейський контекст.

До речі, минулого місяця перед Тернопільською міською радою піднято прапор Ради Європи. Запроваджується практика використання цього стягу під час відзначення Дня Європи, проведення інших свят та урочистостей.

Любов ЛЕВИЦЬКА.
Тернопільська область.

Свій корупціонер «до тіла ближчий»

Правовий, чи, радше, протиправний феномен у дії: шістьма органами самоврядування на Херсонщині керують корупціонери, повідомив на колегії регіонального управління МВС заступник прокурора області Андрій Терно. Цих голів сільрад із різних районів краю вже засуджено за порушення антикорупційного законодавства України, і рішення судів набрали чинності. Та, незважаючи на законну вимогу скласти повноваження, голови продовжують спокійнісінько обіймати виборні посади і далі розпоряджатися земельними ділянками та комунальним господарством, отримуючи за це непогані, як за провінційними мірками, оклади. Адже в цьому їх активно підтримують депутати сільрад. Вивчивши судові вердикти та прокурорські подання, вони дружно ухвалили на сесіях постанови про «недоцільність» відставки своїх керівників-корупціонерів — мовляв, хай поганий, зате свій. І кримінальної відповідальності за невиконання судових рішень обранці місцевих громад абсолютно не бояться. Адже голосували вони колегіально, а весь склад сільради на лаву підсудних посадити все одно ніхто не наважиться.

Сергій ЯНОВСЬКИЙ.
Херсон.

Щирі співчуття

Голова Верховної Ради України Володимир Рибак надіслав телеграму-співчуття Голові Постійного Комітету Всекитайських Зборів Народних Представників Китайської Народної Республіки Чжан Децзяну.

«Народні депутати України вражені трагічною звісткою про численні людські жертви та значні руйнування внаслідок жахливої трагедії — потужного землетрусу в провінції Ганьсу», — йдеться в телеграмі.

В. Рибак від імені Верховної Ради України та від себе особисто просить передати найщиріші співчуття рідним і близьким загиблих та побажання якнайшвидшого одужання потерпілим.

Столична станція метро «Теремки» готова на 70 відсотків

Будівельні роботи на новій станції метро «Теремки» виконано на 70%, і уряд продовжує приділяти особливу увагу будівництву Київського метрополітену.

Про це заявив віце-прем'єр-міністр Олександр Вілкул під час робочої наради на станції метро «Теремки» у Києві, **повідомляє Укрінформ.**

«Задля створення комфортних умов для пасажирів та розвитку пасажирського транспорту в Києві уряд продовжив будівництво метро. Наразі завершується спорудження станції «Теремки» **(на знімку)** Куренівсько-Червоноармійської лінії метрополітену, будівельні роботи тут виконано на 70 відсотків», — зазначив віце-прем'єр і нагадав, що в столиці за останні три роки було відкрито п'ять станцій метрополітену.

Вілкул додав, що нову станцію «Теремки» облаштують для пасажирів з особливими потребами. Зокрема, буде встановлено чотири спеціальні ліфти та звукові інформатори напрямку руху. На платформі станції з'являться рельєфні обмежувачі, а на першу та останню сходинки спуску нанесуть контрастну фарбу.

За словами віце-прем'єра, під час будівництва станції «Теремки» використовують нові технології — сучасні прохідницькі комплекси для спорудження тунелів. Це дало змогу провести роботи під землею без перекладання магістральних інженерних мереж та комунікацій на поверхні, а також зберегти зелені насадження. Роботи відбувалися й без перекриття проїжджої частини проспекту Академіка Глушкова.

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

ГОЛОС УКРАЇНИ № 135 (5635)
СЕРЕДА, 24 ЛИПНЯ 2013

104 млн. грн. відсудило Міндоходів на Прикарпатті у несумлінних платників податків, виграввши понад 93 відсотки таких справ за перше півріччя цього року, *повідомляє наш власкор Галина Брухаль*

Долю римо–католицького костелу в Севастополі, який свого часу перетворили на кінотеатр, має вирішити міжконфесійна рада Криму. Про це заявив голова міськдержадміністрації Володимир Яцуба, *інформує наш власкор Микола Магдич*

Мандрівник із Книги Гіннеса додав до маршруту Донецьк

У Донецьку побувала людина, яку Книга рекордів Гіннеса назвала найбільшим мандрівником світу. Сімдесятирічний британець Фред Фінн (на знімку) відвідав 140 країн та подолав 240 мільйонів кілометрів. І хоча в Україні мандрівник живе вже вісім років, досі не бував у шахтарській столиці. Але нині рекордсмен прилетів сюди на Міжнародний авіаційний форум.

«Коли вперше прибув до України 1992 року і приземлився в «Борисполі», пам'ятаю, там були лише два вантажні возики із відламаними колесами. Тепер усе гаразд, аеропорти і навіть деякі поїзди відповідають європейському рівню. Я хотів включити аеропорт «Донецьк» до репертуару своїх аеропортів і радий, що це вдалося», — зазначив британець.

Україну він назвав однією з найзагадковіших для туристів: «Коли я розповідаю друзям про вашу країну, вони перепитують: «Україна — це де? Це Росія?». І дуже дивуються, коли кажу, що це — країна, розташована в центрі Європи. У вас чудова історія, їжа, люди. Треба рекламувати себе, тут необхідна співпраця держави і приватного бізнесу».

Уперше до літака (щоправда, на екскурсію) Фред Фінн потрапив, коли йому було п'ять років. «Це був винищувач-бомбардувальник. Досі пам'ятаю запах усередині. Ми жили неподалік військового аеродрому, і в дитинстві я часто на велосипеді об'їжджав літаки. А одного разу попросив, щоб мене посадили політати», — пригадує мандрівник.

Свій рекорд перельотів він встановив завдяки роботі в одній з великих компаній, коли доводилося одинадцять місяців на рік проводити у відрядженнях по всьому світу. «Я обідав сьогодні у Лондоні, а завтра у Нью-Йорку. Випадало бути заручником на літаку, який намагалися викрасти. Мене стали помічати авіалінії та туроператори. Я консультував деяких із них щодо питань обслуговування пасажирів на борту», — каже співрозмовник.

Назвати Фреда пенсіонером не повертається язик. У Донецьку британець життєрадісно спілкувався з учасниками форуму, роздавав інтерв'ю, а після робочого дня із задоволенням занурився в «культурну програму»: фотографував виступи кінного театру та народного ансамблю, дегустував горілку і танцював під українську музику. У Комсомольську Полтавської області, де він тепер постійно мешкає, у нього — дружина Алла.

Мандрівник запевняє, що не має особливих проблем зі зміною часових поясів під час перельотів. «Головна проблема для пасажирів — це ефект дегідрації. Тому під час перельоту потрібно пити багато води і зволожувати відкриті ділянки шкіри. Коли прилетите на місце, живіть за місцевим часом, їжте місцеві продукти — і адаптація відбудеться дуже швидко», — радить рекордсмен.

Ліна КУЦ.
Донецька область.
Фото автора.

Криза галузі чи примха господаря?

Понад тисячу працівників можуть скоротити на Побузькому феронікелевому комбінаті, одному із провідних підприємств металургійної галузі Кіровоградщини. За інформацією начальника Головного управління Пенсійного фонду України в Кіровоградській області Людмили Поліщук, загалом збираються скоротити майже 1200 найманих працівників.

Тобто більше половини від оптимальної кількості робітників. Плани на вересень щодо вивільнення працівників, заявлені підприємством до служби зайнятості, ще грандіозніші — 1595 осіб. Зрозуміло, що таке масове вивільнення негативно позначиться на ринку праці не лише Голованівського району, а й усієї області. А для району з населенням трохи більше тридцяти тисяч чоловік і загальною кількістю працюючих менше тринадцяти тисяч втратити такий трудовий ресурс більш ніж відчутно. Що вже й казати про селище Побузьке з населенням понад шість тисяч осіб.

Крім збільшення загальної кількості безробітних, таке масштабне скорочення також стане причиною зменшення грошових надходжень до відповідних фондів. Розмір лише єдиного соціального внеску, сплаченого за рік такою кількістю робітників, становить понад 2,2 мільйона гривень. Майже на шість з половиною мільйонів гривень може зменшитися й фонд оплати праці.

Інформацію озвучили на апаратній нараді в обласній державній адміністрації. Наразі голова ОДА відбув до Кабміну з низкою проблемних для області питань, серед яких — Побузький феронікелевий комбінат.

Тим часом, заступник голови Кіровоградської ОДА Олександр Чернявський запевнив, що розмови про скорочення — це лише наміри, тож ситуація ще може кардинально змінитися.

Нині місцева влада веде перемови з власниками підприємства. Ситуація потребує втручання вищих органів державної влади. Адже один з аргументів на користь збереження на підприємстві робочих місць — подача електроенергії за пільговими тарифами.

Петро МЕЛЬНИК.
Кіровоградська область.

ДОВІДКОВО

ТОВ «Побузький феронікелевий комбінат» — єдине підприємство в Україні, що спеціалізується на виробництві феронікелю з використанням окислених нікелевих руд. Підприємство розраховане на потужність прямої переробки майже 1,5 млн. тонн на рік сирої руди та одержання 100 тис. тонн на рік феронікелю різного складу. Потужність виробництва нікелю у феронікелі становить від 6 до 20 тис. тонн залежно від складу руди. Комбінат працює на давальницькій сировині.

На вертодромі привласнювали державне майно

Проти службових осіб Державного підприємства «Льодові арени», котрі протягом 2012 року споруджували гелікоптерний майданчик поблизу Канева, розпочато кримінальне провадження. Забудовників підозрюють у привласненні та розтраті державного майна через зловживання службовим становищем. Державна фінслужба виявила також низку фінансових порушень у діяльності «Льодових арен». Як відомо, майданчик для прийому гелікоптерів обійшовся державній казні у понад 100 мільйонів гривень.

Лідія ТИТАРЕНКО.
Черкаська область.

ФОТОФАКТ

У Сімферополі голова Ради міністрів АРК Анатолій Могильов вручив ключі від 35 квартир, збудованих у рамках програми «Доступне житло».

Фото Арвідаса ШЕМЕТАСА (Укрінформ).

КАЛЕЙДОСКОП ВІСТЕЙ

Суд переніс розгляд апеляції Павличенків

Апеляційний суд Києва переніс на 1 серпня розгляд апеляції Дмитра та Сергія Павличенків, обвинувачуваних в убивстві судді Шевченківського районного суду Києва Сергія Зубкова. Перерву в розгляді справи батька та сина Павличенків зроблено для того, щоб сторона захисту підготувалася до дебатів.

Нагадаємо, бізнесмен Павличенко та його син Сергій були визнані винними в убивстві Зубкова навесні 2011 року. Голосіївський районний суд Києва засудив батька до довічного позбавлення волі, а сина — до 13 років. 14 січня колегія суддів Апеляційного суду Києва ухвалила рішення про проведення часткового судового слідства в рамках розгляду апеляції батька і сина Павличенків. Тим часом за їхнє звільнення виступали фанати різних футбольних клубів, які незгодні з вироком.

Вл інф.

Із безробітних — у рятувальники

П'ятнадцять пожежників-рятувальників підготував на замовлення Головного управління Державної служби з надзвичайних ситуацій України у Рівненській області обласний центр зайнятості. Навчання безробітних за цією професією тривало три з половиною місяця у Навчально-методичному центрі цивільного захисту та безпеки життєдіяльності Рівненської області. Заклад має відповідні ліцензії та брав участь у конкурсі з організації професійного навчання безробітних за кошти Фонду загальнообов'язкового державного соціального страхування України на випадок безробіття. Всі випускники курсів отримали свідоцтва і відтепер матимуть нову професію та відповідальну і потрібну людям роботу.

Олександра ЮРКОВА.
Рівненська область.

ЦИФРА

338 тис. грн.

повернули до державного бюджету в першому півріччі військові прокурори Кримського регіону. Це 70 відсотків від суми збитків, завданих зловмисниками з початку року.

Ольга КОРОБКО,
прес-секретар прокуратури Кримського регіону України з нагляду за додержанням законів у воєнній сфері.

Стихійні звалища відходів приберуть?

Понад сто тисяч гривень сплатили за завдану довкіллю шкоду підприємства, які займаються обробкою каменю в Коростишівському районі. Житомирська міжрайонна прокуратура з нагляду за додержанням законів у природоохоронній сфері виявила порушення вимог законодавства на територіях Стрижівської сільської ради та райцентру: більше трьох гектарів земель було перетворено на несанкціоновані звалища відходів. Лабораторні дослідження засвідчили, що тут у ґрунті перевищено вміст заліза і міді. Підприємства, які створили звалища, тепер їх прибирають.

Олексій КАВУН.
Житомирська область.

Зателефонуйте голові

При Контактному центрі, що діє в Івано-Франківській обласній державній адміністрації, запрацювала «гаряча лінія» голови ОДА Михайла Вишиванюка. Йому можна зателефонувати за номером 0800 501 554.

Окрім цього, працівники центру опрацьовують звернення громадян, які надходять на урядову телефонну лінію (номер 0800 507 309). Фахівці аналізують їх, контролюють терміни розгляду заяв органами виконавчої влади, інформують керівництво про спектр проблем, які найбільше турбують людей та потребують термінового розв'язання. Вони також моніторять звернення з соціально гострих та актуальних питань.

Галина БРУХАЛЬ.
Івано-Франківська область.

З 1 січня 2014 року в Державній службі зайнятості та її територіальних відділеннях скоротять 717 осіб (УНІАН)

Декоративна черепаха житиме біля озера

20 тисяч рослин використали працівники комунального підприємства «Вінницязеленбуд» на створення першої в місті об'ємної клумби.

У Центральному парку культури і відпочинку Вінниці біля озера, в якому плавають двоє лебедів і живуть п'ятеро маленьких черепашок, тепер буде ще й рукотворна черепаха. На облаштування експериментального варіанта озеленення території зеленбудівці використали 20 видів рослин. Загалом для клумби-черепахи, яка завдовжки чотири метри, завширшки 2,5 метра і заввишки 1,7 метра, знадобилося 20 тисяч рослин. Протягом двох тижнів працювали над формуванням незвичайної клумби. Наступного року однорічні рослини замінять, і черепаха одягнеться у вбрання іншого кольору.

За словами директора підприємства «Вінницязеленбуд» Ігоря Любовського, об'ємні конструкції квітково-рослинних клумб заплановано створити також в інших куточках міста. Тільки б не псували їх містяни...

Віктор СКРИПНИК.

Вінниця.

На знімку: клумба-черепаха милує око і дорослих, і дітей.

Фото автора.

У пацієнтів з хворобою нирок з'явилася надія

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Перерізаючи червону стрічку, заступник голови Київської міської державної адміністрації Віктор Корж зізнався: відкриття нового центру — подія довгоочікувана. І зробити це вдалося завдяки співпраці влади міста та приватних партнерів.

— Місто вклало гроші в реконструкцію відділення (близько мільйона гривень). Обладнанням забезпечили наші партнери, — пояснив директор департаменту охорони здоров'я Віталій Мохорєв.

Усього ж у столиці 350 пацієнтів отримують лікування методом гемодіалізу. При цьому ще близько двох сотень перебувають у тому самому списку очікування. За словами Віталія Мохорєва, нове відділення цю чергу дещо скоротить. Тут — вісім ліжок, на яких можуть обслуговувати близько 70 осіб.

Для столиці нове відділення діалізу стане вже п'ятим. Та за якістю обслуговування та рівнем обладнання, переконує Віталій Мохорєв, воно є беззаперечним лідером. Адже обладнане найсучаснішими приладами, які забезпечуватимуть європейський рівень проведення процедур.

Ще одна його перевага — місце розташування. За статистикою, Святошинський район входить до трійки «лідерів» за кількістю зареєстрованих хворих із п'ятою стадією хронічної хвороби нирок. Попри це, раніше найближче відділення діалізу було в Олександрівській клінічній лікарні. І хворим щоразу доводилось з окраїни їхати до самого центру. З відкриттям нового пункту це питання вирішується.

Отримуватимуть лікування пацієнти у відділенні в рамках загальноміської програми «Здоров'я киян», а отже — безплатно.

Та, на жаль, відкриття одного центру проблеми киян із хронічною хворобою нирок не розв'яже. Розуміють це і чиновники. Тому обіцяють на цьому не зупинятися і вже наступного року встановити ще 15—20 апаратів на базі Олександрівської лікарні.

Віктор ДЕЙНЕКА.

ФОТОФАКТ

У Харкові на території Свято-Володимирського храму відкрили пам'ятник князю Володимиру.

Фото В'ячеслава МАДІЄВСЬКОГО (Укрінформ).

Старий упав, а нового не дочекалися

Уже понад тиждень в умовах найвищої пожежної небезпеки припинено патрулювання лісів Херсонщини з повітря. Державний гвинтокрил Мі-2 Української авіабази охорони лісу, який здійснював обльоти, що 11 липня впав у районі Кардашинського лісництв, і згорів дощенту, але троє людей на його борту залишилися живі. Обласне управління лісового господарства наступного ж дня після катастрофи звернулося до Державного агентства лісових ресурсів України з проханням надати новий гелікоптер для продовження повітряного патрулювання, і отримало згоду. Він мав прибути на Херсонщину 23 липня, та виявилося, що резервної машини просто немає. На єдиному Мі-2, який не задіяний у роботі, зненацька знадобився ремонт двигуна, і коли він закінчиться, ніхто сказати не може, повідомив начальник управління Віктор Тищенко. Тому шукати вогнища займань у лісах доводиться за допомогою вишок та об'їзду на машинах. Тож доки пожежу помітять і дістануться до неї, шалений степовий вітер може розігнати вогненний вал на сотні кілометрів.

Сергій ЯНОВСЬКИЙ.

Херсонська область.

Талі води Лесиному будиночку вже не загрожують

1 серпня в меморіальному музеї-садибі Лесі Українки в селі Колодяжному відбудуться заходи, присвячені 100-річчю від дня смерті видомої поетеси.

До сумного ювілею тут ретельно готувалися. Зокрема, днями працівники Ковельського міжрайонного управління водного господарства (МУВГ) завершили облаштування довкола Лесиного «Білого» будиночка дренажної системи **(на знімку)**. Води з неї скидатимуть у внутрігосподарський канал, з кого дістали 1600 кубометрів грунту. Як повідомив начальник Ковельського МУВГ Микола Авдіюк, тепер у підвалі будиночка сухо, талі та дощові води його не підтоплюватимуть. Передбачено провести також реконструкцію розташованого на території музею ставка, в якому свого часу любив рибалити Іван Франко і який надихав молоду Лесю на написання геніальних творів. Розпочнуться роботи після 1 серпня.

Микола ЯКИМЕНКО.

Волинська область.

Фото Володимира ЛІТОВЧУКА.

НАМ ПОВІДОМЛЯЮТЬ, ЩО...

...райцентр знову стане столицею

У День незалежності в Кам'янці-Подільському відбудеться фестиваль «Остання столиця». Реконструктори історії відновлять події 1919 року, коли місто впродовж дев'яти місяців було столицею Української Народної Республіки.

Організатори фестивалю готуються якомога достовірніше представити героїчний період боротьби за самостійну соборну державу. Підрозділи армій УНР, ЗУНР, більшовиків, Польського війська Юзефа Пілсудського покажуть себе в боях та пройдуть парадом перед глядачами в Старому місті. Тут вони продемонструють військове мистецтво, побут, зброю та спорядження тогочасної української армії.

Фестиваль «Остання столиця», у рамках якого будуть огляд патріотичної пісні, презентація книг, присвячених добі УНР, відбувається вже третій рік поспіль. Це дійство має не лише просвітницьку, а й велику виховну роль.

Віра ШПИЛЬОВА.

...табір тримають на перловій каші

На прохання батьків прокуратура Березанського району Миколаївської області проводить перевірки дитячих таборів на морському узбережжі курорту Рибаківка. Тут загалом розташовано 14 таборів, і в кожному є нарікання на умови відпочинку.

— На сьогодні, — розповідає прокурор Березанського району Дмитро Левицький, — перевіряють умови перебування дітей у таборах, а також законність проведення тендерних процедур під час закупівель харчових продуктів за бюджетні гроші.

Проблема в тому, що діти в багатьох таборах якщо не голодують, то не наїдаються вдосталь і часто скаржаться на біль у животі. Масових потраплянь до лікарні поки що не було, що не є виправданням для неякісного харчування. Прокурорська перевірка, наприклад, встановила, що в таборі з гордою назвою «Альбатрос» дітей годували переважно перловою кашею, звареною на воді без масла. Є в прокуратури і певні сумніви щодо законності атестації «Альбатроса», чимало проблем виявили і в інших таборах.

Тим часом щодня до Рибаківки приїжджають батьки, щоб достроково забрати своїх чад додому.

Ірина НЕЖИГАЙ.

Миколаївська область.

...лісові дороги скоротять відстань між селами

На Тернопільщині запланували прокласти цього року 18,7 кілометра лісових доріг. Зокрема, у Бережанському, Бучацькому, Тернопільському, Шумському та Чортківському районах. Слугуватимуть вони не лише лісівникам, а й жителям населених пунктів. Скажімо, дорога від Кутянки до Андрушівки Шумського району втричі скоротить відстань між селами: з п'ятнадцяти до п'яти кілометрів. Як повідомили в Тернопільському обласному управлінні лісового та мисливського господарства, вже виготовлено проектну документацію майбутніх доріг, яку погоджено з усіма необхідними службами. У чортківських лісах роботи з прокладання шляхів уже розпочали.

Любов ЛЕВИЦЬКА.

Тернопільська область.

...Сумщину знають 89 країн

Сумщина активно розвиває та поглиблює міжнародне співробітництво. Про це, зокрема, свідчить зовнішньоторговельний обіг, який у регіоні з початку року перевищив 700 мільйонів доларів. Область має економічні зв'язки із 89 країнами.

Свій промисловий та інвестиційний потенціал Сумщина цьогоріч уже презентувала на 17 міжнародних форумах — у Великобританії, Іспанії, Польщі, Німеччині, Словаччині та інших країнах.

Владислав ЖМУРКОВ.

Сумська область.

Делегація Житомирської області на чолі з головою ОДА Сергієм Рижуком перебуває в Злінському краї Чеської Республіки — вивчає перспективи співробітництва двох регіонів, запровадження спільних інвестиційних проектів, *передає наш власкор Олексій Кавун*

У Бериславі на Херсонщині через закорочення електропроводки зайнявся маршрутний автобус. На щастя, ніхто не постраждав — машина спалахнула за півгодини до виходу в рейс, *інформує наш власкор Сергій Яновський*

За це і випити не гріх!

Наш кореспондент побував на перших в Україні цьогорічних обжинках

Національні прапори на комбайнах як символ успішного завершення жнив та святкування обжинків встановили працівники державного підприємства «Дослідне господарство «Асканійське» у Каховському районі Херсонщини. Обжинки вони відзначили першими в Україні, і хліборобам справді є чим пишатися. Загалом, врожай по всій Таврії через тривалу посуху видався поганенький — у середньому заледве по 15,4 центнера озимої пшениці та ячменю з гектара зібрали. А от в «Асканійському» поле вродило на диво щедро — по 57,3 центнера з гектара. Тік господарства заповнений вщерть: вісім тисяч тонн ранніх зернових відвантажили!

— Урожай справді маємо рекордний за останні п'ять років. Але він не впав нам з неба — до сьомого поту довелося попрацювати. На трьох сотнях гектарів пшениця також через посуху загинула, але на всіх інших угіддях посіви врятували, і за рахунок краплинного зрошення, і завдяки впровадженню сучасних технологій внесення мікродобрив, — задоволено розповідає директор ДПДГ «Асканійське», Герой України Віра Найдьонова.

— Але головний наш скарб — не імпортна техніка чи елітне насіння, а люди. У нас по господарству середня зарплата — 3,3 тисячі гривень, та для тих, хто косить, веде на поля дорогоцінну воду, підживлює посіви, вона становить від шести до дев'ятнадцяти тисяч гривень на місяць. Для трударів, котрі по десять годин проводять у полі, підприємство не шкодує нічого: відпочинок на власній базі на узбережжі Азовського моря для них безплатний, малеча прилаштована у дитсадку на 140 місць. Збудували для них стадіон і реабілітаційний центр з тренажерами для лікувальної фізкультури та відновлювальними масажами. Навіть корів з приватних обійсть взяли на утримання, аби господарі в жнива не мали клопоту з годуванням та доїнням! До державної скарбнички та Пенсійного фонду «Асканійське» нинішнього року вже внесло понад 5,8 мільйона різних податків і зборів, а його чистий прибуток становить мільйон гривень. Тож вистачило і на премії комбайнерам до обжинків, і на початок підготовки до осінньої посівної. А для кращого комбайнера Олександра Дудченка навіть спекли святковий коровай.

В «Асканійському» до любителів пиятики і бучних гулянок зазвичай ставляться жорстко: запізнився на роботу через нічні походеньки, підвів колег, не виконав виробничого завдання — з роботою одразу можеш розпрощатися. Та на обжинках випити чарку не гріх, тому комбайнерам, механізаторам, меліораторам керівники господарства накрили щедрий стіл у кафе села Тавричанки. І перший тост учасників свята був за українське село — працелюбне й звитяжне.

Сергій ЯНОВСЬКИЙ.

На знімку: кращий комбайнер підприємства Олександр Дудченко із святковим короваєм переможця.

Фото автора.

Вулиці Дзержинського хочуть дати ім'я автогонщика

Присвоїти назву вулиці імені відомого автогонщика, засновника першої української команди на ралі «Дакар» Вадима Нестерчука, пропонують депутати Калинівської міськради Вінницької області.

— Вадим народився і виріс у нашому місті, — каже міський голова Калинівки Анатолій Шамалюк. — Тут проживає його рідний брат із сім'єю, тут могила його батька, тому пропозиція, з якою звернулися десять наших депутатів, цілком вмотивована, і ми внесемо її на розгляд сесії.

Зібрання депутатів міськради відбудеться 25 липня. Міський голова переконаний, що депутати одностайно проголосують за перейменування вулиці імені Дзержинського, на якій стоїть будинок батьків Вадима, на вулицю імені Нестерчука.

— Коли по телебаченню транслювали сюжети про ралі «Дакар» і на екрані показували Вадима, ми завжди пишалися тим, що він прославив наше місто, — каже депутат міськради, викладач Калинівського технологічного технікуму, неодноразовий учасник всеукраїнських змагань з тріатлону Сергій Сакач.

Торік Вадим Нестерчук запровадив іменні стипендії на честь пам'яті про батька, колишнього вчителя Калинівської школи №1 Володимира Нестерчука. Стипендіатів визначає районний відділ освіти серед обдарованих випускників з малозабезпечених сімей. Кожному з них гонщик щороку зобов'язувався виплачувати у період навчання по дев'ять тисяч гривень. Перші шість стипендіатів (минулого і нинішнього року) отримали допомогу.

— Сподіваємося, що ініціативу Вадима підтримають і продовжать його колеги і надалі стипендія буде імені двох Нестерчуків — батька і сина, — каже методист Калинівського райвідділу освіти Тамара Смутна.

Як ми вже повідомляли, Вадим Нестерчук загинув 23 червня цього року під час тренувань у найбільшій піщаній пустелі світу в Об'єднаних Арабських Еміратах.

Віктор СКРИПНИК.

Вінницька область.

На знімку: грамоту з рук відомого земляка Вадима Нестерчука отримала випускниця Калинівської загальноосвітньої школи №1 Ілона Болюбаш.

Фото надане Ілоною Болюбаш.

ВІСТІ З ПОЛТАВЩИНИ

«Давитіані» доповнять партнерством селян і машинобудівників

Новий Надзвичайний і Повноважний Посол Грузії в Україні Михайло Уклеба побував на Полтавщині. Свій перший візит сюди він розпочав із відвідин Миргорода, де свого часу жив, працював і був похований його видатний співвітчизник — поет, філософ, громадський діяч Давид Гурамішвілі **(на знімку)**. В обласному центрі посол зустрівся з головою обласної ради Іваном Момотом і першим заступником голови ОДА Віктором Животенком. Поважний гість пообіцяв сприяти налагодженню партнерських зв'язків між підприємствами Грузії та Полтавщини — насамперед у сфері машинобудування та агропромислового комплексу.

Посол Грузії подякував мешканцям Полтавщини за збереження пам'яті про класика, який єднає обидві країни протягом більш як двох з половиною століть. Адже саме поблизу Миргорода відставний військовий, власник невеликого маєтку Давид Гурамішвілі створив знаковий для Грузії поетичний твір — «Давитіані». Михайло Уклеба відвідав музей видатного поета у курортному місті, вклонився його могилі. Наступний приїзд на Миргородщину посол планує здійснити вже наприкінці серпня, коли тут вируватиме Сорочинський ярмарок.

Заманюватимуть до тролейбусів Інтернетом

У кременчуцьких тролейбусах напередодні нового навчального року запрацює бездротовий Інтернет. Про втілення в життя соціального проекту «Wi-Fi-інтернет у комунальному транспорті» повідомив перший заступник міського голови Андрій Погрібний. Реалізують його «з метою залучення студентської молоді до поїздок у тролейбусах», а також «задля посилення конкуренції між соціальним транспортом і приватними перевізниками». Адже після того як тролейбуси стануть бездротовими точками доступу до Всесвітньої павутини, для «занурення» в останню під час поїздок на роботу чи навчання можна буде скористатися ноутбуками, телефонами та іншими мобільними пристроями.

Кременчуцькі посадовці наголошують на тому, що згадана послуга буде безплатною для пасажирів. Її впровадження не позначиться й на вартості квитка. До речі, це вже не перша акція місцевої влади із пропаганди громадського транспорту. Наприкінці травня, коли в Кременчуці випустили на маршрути одразу 13 нових тролейбусів, міська рада подбала про те, щоб протягом першого тижня всі пасажири їздили у них безплатно.

Василь НЕЙЖМАК.

СПОРТ

Турнірна хроніка

Водні види спорту. Барселона (Іспанія). Чемпіонат світу.

Стрибки у воду. Трамплін, 1 м. 1. Лі Шисін (Китай) — 460,95; 2. **Ілля Кваша (Україна) — 434,30;** 3. Алехандро Чавес (Мексика) — 431,55.

Синхронне плавання. Групи. Технічна програма. 1. Росія — 96,600; 2. Іспанія — 94,400: 3. Україна **(Ганна Волошина, Лоліта Ананасова, Олена Гречнихіна, Ганна Клименко, Катерина Резнік, Олександра Сабада, Катерина Садурська, Анастасія Савчук)** — 93,300.

Легка атлетика. Рієті (Італія). Чемпіонат Європи серед юніорів. Українці виборили сім нагород.

Золоті медалі здобули: Наталя Прищепа (біг на 1500 м, 4.18,51) і Катерина Табашник (стрибки у висоту, 1,90).

Срібні відзнаки — в Олени Сідорської (біг на 800 м, 2.01,46) та Максима Богдана (метання списа, 78,77).

«Бронза» — у Тетяни Юр'євої (метання диска, 53,15), Ірини Геращенко (стрибки у висоту, 1,84), Марини Бех (стрибки у довжину, 6,44).

Футбол. Чемпіонат країни. Прем'єр-ліга. Матч другого туру. 22 липня. **«Зоря» — «Металург» (Запоріжжя). 0:0.** 11 000 глядачів. Рефері - Скрипак (Київська область).

ЦИФРА

56 120

уболівальників відвідали матчі другого туру футбольного чемпіонату української Прем'єр-ліги. Така досить скромна цифра жодним чином не свідчить про низький рівень популярності турніру. Просто «Динамо», «Шахтар», «Металіст» і «Дніпро», котрі мають найбільші стадіони, виступали в гостях.

Мілевського відпускають безплатно

Нападник київського «Динамо» 28-річний Артем Мілевський вже знаходиться в італійському клубі «Ліворно», новачкові Серії А, де він має пройти медогляд. Якщо складнощів не виникне, то сторонам залишиться домовитися про деталі контракту і підписати його.

Мілевського італійці отримують абсолютно безплатно, оскільки його контракт з «Динамо» закінчується 1 серпня і він стане вільним агентом.

Цікаво, що в Ліворно мешкає видатний киянин — володар трьох золотих і срібної олімпійських медалей, чемпіон світу з вітрильництва, гордість українського спорту Валентин Григорович Манкін.

Ален Ремі не був у Карпатах, але підтримує Україну

Посол Франції в Україні Ален Ремі **(на знімку)** підтримує ініціативу України провести зимові Олімпійські ігри 2022 року в Карпатах. «З досвіду, коли ми проводили 1992 року зимову Олімпіаду у Франції, зазначу, що це величезна робота... Я не знаю, як до цього ставляться в Міжнародному олімпійському комітеті, але чому б ні, це гарна ідея», — сказав месьє Ремі.

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

Він зазначив, що не був у Карпатах, але, відвідавши нещодавно Львів, зробив висновок, що Олімпіада була б корисною для цього регіону. Посол також підкреслив, що до таких заходів треба підходити обережно. Зокрема, він звертає увагу, що з роками м'являються нові види спортивних змагань і нові критерії, за яких зростає вартість проведення ігор.

Як відомо, Україна має намір у березні 2014 року подати заявку на проведення зимових Олімпійських ігор 2022 року. Орієнтовна вартість проекту — 80 мільярдів гривень.

Королева рада появі спадкоємця

У герцога й герцогині Кембриджських Вільяма і Кейт народився син. Він став третім у черзі на британський престол після свого діда принца Чарльза й батька принца Вільяма. «Королева і герцог Единбурзький дуже раді цій події», — повідомили в Букінгемському палаці. Одразу після народження сина принц Вільям оголосив про цю подію бабусі — королеві, а також батькові — принцові Чарльзу й братові — принцові Гаррі.

«Герцогиня Кембриджська благополучно народила сина о 16.24», — йдеться у повідомленні палацу. Як уточнила прес-служба принца Уельського, Кейт та її син почуваються добре. Вага дитини становить 8 фунтів 6 унцій, що приблизно дорівнює 3,8 кілограма.

Повідомлення про народження спадкоємця британського престолу було відправлено з кур'єром до Букінгемського палацу, а потім виставлено на загальний огляд біля воріт королівської резиденції. Втім, крім цього традиційного способу оголошення про народження спадкоємця престолу, уперше радіо звістку розіслали журналістам електронною поштою.

Принц Уельський Чарльз зізнався, що щасливий від появи на світ онука. «Я і моя дружина щасливі у зв'язку з появою на світ мого першого онука. Це особливий момент для Вільяма та Кейт, і я несказанно радий появі їхнього сина. Це найважливіший момент для будь-яких батьків... Я неймовірно пишаюся тим, що став дідом, і сподіваюся найближчим часом побачити онука», — йдеться в заяві принца Уельського.

Нагадаємо, що в травні принц Гаррі розповів своїм друзям, що первістком його старшого брата Вільяма й герцогині Кейт буде хлопчик. Зазначимо, що в питанні престолонаслідування це значення не має: перша дитина герцога й герцогині Кембриджських у будь-якому разі посяде третє місце в черзі на британський престол після свого діда принца Чарльза й свого батька принца Вільяма.

ФОТОФАКТ

Британці святкують появу нового члена королівської родини біля лікарні Святої Марії в Лондоні.

Фото Photoshot/Укрінформ.

У Британії судять українця

Проти Павла Лапшина, 25-річного аспіранта з Дніпропетровська, висунуто обвинувачення у справі про вбивство 75-річного пенсіонера з Бірмінгема Мохаммеда Салема. Про це повідомлено на сайті поліції Вест-Мідленда (Бірмінгем, Велика Британія) у понеділок увечері.

«25-річному українцеві 22 липня увечері висунули обвинувачення у справі, пов'язаній з терактом і вбивством бірмінгемського пенсіонера Мохаммеда Салема. Павло Лапшин постане перед Вестмінстерським магістратським судом», — йдеться в повідомленні поліції.

За інформацією МЗС України, 18 липня поліція Вест-Мідленда оголосила про арешт двох українців віком 22 і 25 років за підозрою в організації вибухів біля мечетей. Пізніше молодшого відпустили без висунення будь-яких обвинувачень. А старшого підозрюють в організації терактів у трьох містах на заході Англії, а також у вбивстві 75-річного Мохаммеда Салема.

При цьому, наголосило зовнішньополітичне відомство України, британською стороною забезпечено дотримання його прав. Зокрема, Павлу Лапшину надано адвоката, перекладача та можливість користуватися медичним обслуговуванням. Посольство України підтримує контакт з представниками британських правоохоронних органів. Справа перебуває на особливому контролі в Посольстві України у Великій Британії та МЗС України.

ЗМІ інформують, що обидва українці стажувалися в IT-компанії Delcam. Як повідомили у компанії, один з хлопців навчався у Великій Британії вже чотири місяці, а інший — лише два.

Затримали партію контрабандних цигарок

Вартові кордону на посту «Лужанка» Чопської митниці Міндоходів не дали здійснитися незаконним намірам контрабандиста з Угорщини.

Чоловік не заявив жодних предметів, які заборонено вивозити за територію України або дозволено лише в обмеженій кількості. Однак під час проведення поглибленого огляду автомобіля «Мерседес ML 320 CDI» у конструктивних порожнинах було виявлено понад дві тисячі пачок сигарет білоруського виробництва на суму 180 тис. гривень.

Щодо порушника складено протокол, транспортний засіб затримано. За такі дії йому загрожує штраф — 100 відсотків вартості виявлених цигарок. Контрабандний товар та авто підпадають під конфіскацію.

Василь НИТКА.

Закарпатська область.

ФОТОФАКТ

У столиці Нової Зеландії, Веллінгтоні, ліквідують наслідки недавнього землетрусу. Коливання магнітудою 6,5 бала тривали близько хвилини, і хоча обійшлося без жертв, у багатьох будинках вибито вікна, розірвано кілька водопровідних магістральних труб тощо.

Фото Xinhua/Укрінформ.

Інвестори прийшли до нас «шляхом подяки»

На Вінниччині побувала делегація Китаю.

— Сорок років тому колишній Союз і Україна, зокрема, надали нашій країні вкрай необхідну тоді допомогу, тепер ми прийшли до вас шляхом подяки, — наголосив під час зустрічі в облдержадміністрації її керівник, виконавчий директор Китайсько-української асоціації з реалізації міжнародних проектів Льоу Хуанлінь.

За його словами, уряд Китайської Народної Республіки виділив три мільярди американських доларів для інвестицій в аграрний комплекс України. Китайців найбільше цікавить співпраця у галузі харчової, переробної промисловості, виробництві сільськогосподарської техніки, насінництва зернових та технічних культур. У Вінниці гості з Піднебесної побували на колишньому 45-му військовому заводі, Уладово-Люлинецькій дослідній станції та сільгосппідприємстві «Агрономічне». Два останні об'єкти входять до складу науково-навчального консорціуму, створеного постановою Кабміну на базі Вінницького національного аграрного університету. Під час перебування в університеті підписано меморандум про співпрацю між названим навчальним закладом та Китайсько-українською асоціацією з реалізації міжнародних проектів. Президент університету, голова Комітету Верховної Ради з питань агрополітики й земельних відносин Григорій Калетнік наголосив, що комітет разом з Міністерством АПК реалізують нову законодавчу базу, спрямовану на співпрацю нашого агропромислового комплексу з китайськими інвесторами.

— Зверніть увагу, що китайські інвестори не ставлять питання про оренду землі, — зазначив у розмові з кореспондентом «Голосу України» колишній Генеральний консул нашої держави у Шанхаї, а нині представник Торгово-промислової палати в Китаї Віктор Танасійчук. — Вони шукають можливості взаємовигідного вкладення виділених державою коштів. Китайсько-українська асоціація також створена з ініціативи представників Піднебесної.

Віктор СКРИПНИК.

Вінницька область.

Землетрус в Японії

В японській префектурі Фукусіма на північному сході країни у вівторок стався землетрус магнітудою 5,2 бала, загрози цунамі немає, йдеться у повідомленні Головного метеорологічного управління країни.

Інформації про жертви і руйнування не надходило, передає РІА «Новини».

Нагадаємо, після наймогутнішого землетрусу на північному сході Японії 11 березня 2011 року сталася аварія на АЕС «Фукусіма-1». Тоді слідом за підземними поштовхами магнітудою 9,0 бала на узбережжя прийшла 14-метрова хвиля цунамі, яка затопила чотири із шести реакторів АЕС і вивела з ладу систему їх охолодження, що призвело до серії вибухів водню, розплавлення активної зони. На першому й третьому блоках було пошкоджено дах. На повну ліквідацію аварії, у тому числі демонтаж реакторів, знадобиться близько 40 років.

ПЛАНЕТА

КНДР: ракетні об'єкти заморожено

Північна Корея на час зупинила зведення нових об'єктів для проведення ракетних стартів на космодромі «Тонхе», пишуть у вівторок ЗМІ США та Південної Кореї.

Висновки аналітиків американо-південнокорейського інтернет-порталу 38 North ґрунтуються на порівнянні нових знімків місцевості з аналогічними світлинами кінця 2012 року.

Розглянуті об'єкти на космодромі «Тонхе» — це складальний ангар для ракет-носіїв, стартовий майданчик і приміщення центру керування польотами. Комплекс споруд дає змогу проводити старти ракет, що перевершують за розмірами і дальності запущену 12 грудня 2012 року ракету «Инха-3». Аналіз зображень не виявив змін у стані об'єктів, що свідчить про припинення їх будівництва.

Причини припинення будівництва поки що не відомі. На думку експертів, можливо, підрозділи військ, що займалися будівництвом, було спрямовано на ліквідацію наслідків повені. Крім того, керівництво країни прийняло рішення сконцентрувати зусилля винятково на космодромі «Сохе» на північно-західному узбережжі країни.

Фахівці також допускають варіант, що Пхеньян зупинив чи повністю відмовився від програми зі створення важких ракет.

Нагадаємо, напередодні влада США назвала умови для проведення переговорів з КНДР. Американська сторона готова піти на них лише у разі, якщо Північна Корея «зробить фундаментальний вибір на користь відмови від ядерної зброї», заявив помічник держсекретаря США у справах Східної Азії й Тихого океану Деніел Рассел.

Раніше в доповіді Пентагона повідомлялося, що Північна Корея вже розгорнула свої нові мобільні міжконтинентальні балістичні ракети Hwasong-13. При цьому в Міноборони США упевнені, що КНДР запозичила програму розвитку балістичних ракет в Ірану й Пакистану.

Нагадаємо, КНДР оголосила себе ядерною державою в 2005 році, в 2006, 2009 і 2013 роках провела підземні ядерні випробування, а також старти космічних ракет, що викликало протести з боку міжнародного співтовариства. У відповідь на дії Пхеньяна Радбез ООН прийняла низку резолюцій, що вимагають від КНДР припинити діяльність в ядерній сфері й розвитку ракетного озброєння.

Євпаторію визнали

Диплом Ради Європи місту-переможцеві щорічного конкурсу в Страсбурзі вручив президент Парламентської Асамблеї Ради Європи Жан Клод Міньйон. **Про це повідомила прес-служба міськради Євпаторії.**

Міський голова Андрій Даниленко подякував за високу оцінку діяльності євпаторійців і відзначив, що місцева влада у своїй роботі й надалі дотримуватиметься стандартів і принципів, якими керуються Рада Європи та Європейський Союз.

Загалом на розгляд компетентного журі надійшло двісті п'ятдесят заявок від міст країн, що входять до Ради Європи. Переможцями конкурсу стали лише 26 муніципалітетів з України, Кіпру, Німеччини, Франції, Італії, Ірландії, Польщі й Туреччини.

Крім того, сертифікат міжнародної програми «Блакитний прапор», що підтверджує високі стандарти якості, надано кільком євпаторійським пляжам. Наявність «Блакитного прапора» на пляжі гарантує чисту воду, регулярне очищення піску та збирання сміття, роботу служби порятунку, екологічну інформацію для відвідувачів тощо. Оцінка території проводиться за тридцяти двома критеріями. При цьому важливою умовою є доступність пляжу для людей з обмеженими фізичними можливостями. Цього року в місті вперше до переліку послуг, надаваних на пляжі, додалися творчі майстер-класи з таких напрямів, як мініатюри та графіка з піску, об'ємні картини з мармурової крихти, прикраси з натурального пір'я, пошук скарбів. Творчі майстерні працюватимуть усе літо.

Андрій РАЗИЛО.

Не для того ми розмірковуємо, щоб знати, що таке доброчесність, а для того, щоб стати гарними людьми

Арістотель

Волонтерство як добра воля нації

ПОЧНИ З СЕБЕ

Мабуть, кожний народ у світі має свої національні особливості та традиції волонтерського руху. Є, безперечно, вони й у нас, в українців. Ніхто ж не заперечуватиме, що серед наших співвітчизників чимало знайдеться людей, які звикли жити заради суспільного добра, намагаються своїми благородними вчинками змінити життя на краще, тих, хто заради спасіння чужого життя ризикує власним, не чекаючи за це ні моральної, ні, тим паче, матеріальної винагороди. І хоча Закон «Про волонтерство в Україні» був прийнятий Верховною Радою ще у квітні 2011 року, у нас ще й досі немає офіційно діючих на державному рівні волонтерів! Тобто коли соціологи намагаються вирахувати кількість населення, яке добровільно присвячує своє життя (або хоча б його частину) волонтерству, цей показник сягає... нуля! Між тим, приміром, у Швеції половина населення (!) не цурається доброчинних акцій і активно бере участь у різноманітних волонтерських рухах.

Так, за результатами опитування, проведеного 2009-го, 48% населення Швеції — приблизно 3 млн. осіб віком від 16 до 74 років — вважають себе добровольцями. Понад 50% віком від 16 до 85 років присвячують волонтерській діяльності щонайменше 14 годин на місяць. А в Україні? У нас волонтерський рух лише починає розвиватися завдяки відчайдухам та добровольцям. Найщиросердніших нещодавно відзначили на всеукраїнському рівні — за підсумками Національного конкурсу «Волонтер року - 2012».

— Визнання праці волонтерів — невід'ємна ознака розвиненого суспільства, — каже директор Центру волонтеріату «Добра воля» Тетяна Лисенко. — Об'єднання зусиль громадськості, влади та бізнесу дає змогу гідно відзначити їхній внесок у розбудову нашої країни. І ми щасливі, що в рамках конкурсу «Волонтер року - 2012» вдалося об'єднати гарні справи добровольців з усієї України. Їхні голоси мають почути, а працю — оцінити, адже руками цих небайдужих людей формуються справжні цінності громадянського суспільства.

За час проведення конкурсу Україна дізналася, що волонтерство настільки ж багатогранне, як і наша дійсність, і має право на існування у всіх сферах людського буття. І кожна історія, розміщена на gurt.org.ua, — це реальний спосіб покращити чи вдосконалити певну «галузь» власної самобутності.

Денис Монастирський із Хмельницького (ліворуч) отримав нагороду від організаторів конкурсу «Волонтер року - 2012» як переможець у номінації «Мистецтво та культура».

Фото Валерії ОРИЩЕНКО.

Антоніна Рудська пропонує змінити світ, починаючи з себе

Дівчина розповіла про свою участь у проекті «Спільнота Свідомого Спілкування». Він об'єднав ініціативних людей, котрі прагнуть розвиватися, пізнавати світ і постійно розширювати горизонти власного мислення, зацікавлені в нових можливостях для самовдосконалення та пошуку однодумців.

«Мета проекту — допомогти молоді краще зрозуміти будову сучасного світу і ціннісно-орієнтований тип лідерства, осмислити власні життєві принципи та цілі крізь призму цінностей, що лежать в їх основі, розвинути навички ведення конструктивної дискусії і розуміння співрозмовника, сприяти формуванню активної життєвої позиції кожної людини щодо життя суспільства, своєї країни і світу в цілому, — розповідає Антоніна. — Семінар дає мінімум — розуміння важливих проблем сьогодення в колі зацікавлених у цьому людей. І лише своїми діями, цілеспрямованістю, бажанням впливати і змінювати учасники такого проекту здатні перетворити цей мінімум на максимум — особистий успіх та соціальне благо.

Моє волонтерство у цьому проекті розпочалося з участі в ньому як звичайної людини. А незвичний формат обговорення занурив у ті проблеми, про які у звичайному житті ти іноді навіть не замислюєшся. Згодом почали виникати ідеї щодо сфери їх застосування, я зрозуміла, як залучати до співробітництва однолітків. Одразу виникли думки про проект на всіх курсах в університеті. На сьогодні зроблено вже багато кроків для реалізації проекту у всеукраїнському форматі. Разом з однодумцями плануємо створити платформу для свідомого спілкування молоді по всій Україні.

На своїх зустрічах ми обговорювали дуже важливі питання. Такі, як природа людини, необхідність державності, взаємовідношення людина—суспільство.

Фото з сайту roduna3000.com.ua

Так, наприклад, обговорюючи теорію еволюції Дарвіна, учасники дискусії замислилися над питаннями війни та миру, можливостей науки, справедливості законів, ми обговорили питання природних прав людини і їх реалізації в сучасних умовах глобалізації. Цікаво було спостерігати, як молоді студенти, які спочатку не мали бажання нічого змінювати та досягати, потім почали усвідомлювати та відкрито говорити, про те, що відповідальність за майбутнє нашого суспільства лежить саме на них. Вони самостійно, можливо, не усвідомлюючи того, повільно, але впевнено почали ставати волонтерами, яким уже небайдуже, що відбувається поряд з ними, і які прагнуть змін. Головне, що вони розуміють: ці зміни залежать і від них самих...»

Ольга Зайчук: «З людини, яка не знала, чим зайнятися, я стала лідером»

«...Одного ранку ти прокинешся і не будеш знати, для чого ти живеш, — розповідає Ольга Зайчук. — Ти поставиш собі запитання — хто з людей радіє, що ти є на світі — і не знатимеш відповіді. Один такий ранок став причиною змін у моєму житті.

До цього моменту я не відчувала себе самотньою. Тепер я побачила, що мої друзі — компанія, яка не поважає мої інтереси і відкидає всіх, хто не дотримується правил «розгульного існування». Вони не знають і не бажають знати, для чого їм взагалі дається життя.

Моя робота (я — перукар) уже не задовольняла мене, з'явилася якась фізична порожнеча. І я пішла на один із благодійних концертів у пошуках розради. Організаторами були волонтери. Я помітила, що вони не такі, як усі, і знають щось таке, чого не знаю я. І це те, що робить їх щасливими. Підійшла до них, виникла розмова, яка дарувала тепло, яке я ніколи не відчувала. І я впустила його у своє життя, ставши волонтером.

Волонтерство зробило мене кращою. Ця діяльність розвиває тебе, винищує егоїзм і лінь, сприяє становленню тебе як лідера, як людини, що готова брати на себе відповідальність і вирішувати завдання, які приносять користь громаді.

Разом ми створили ГО «Центр становлення та розвитку особистості «Молодіжна нова генерація», ГО «Територія щастя» та Волинський обласний волонтерський центр «Життя на всі сто». Ми створили молодіжний клуб та школу волонтерів, яка готує

Сезон полювання на безробітне студентство

ОБЕРЕЖНО! ШАХРАЙСЬКІ СХЕМИ

Літо — довгоочікувана пора для спудеїв, бо їм нарешті можна не лише відпочити, а й знайти тимчасовий заробіток, щоб хоча б на деякий час злізти з батьківської шиї і витратити на власний розсуд чесно зароблені гроші. І саме у цю пору нечесні роботодавці намагаються нажитися на довірливих студентах. Нині чимало молоді шукає роботу через Інтернет, який пропонує безліч вакансій на будь-які запити. Але саме через Всесвітню мережу роботодавці намагаються знайти собі дешеву (або й безплатну) робочу силу.

«Фішка» пропонує ознайомитися із деякими правилами сезонного працевлаштування, щоб не потрапити в халепу. Вивчити проблему нам допомогли студенти Київського університету імені Б. Грінченка.

На жаль, прикрих випадків із невдалим працевлаштуванням чимало. Тому й знайти ошуканих роботодавцями людей було неважко. А об'єднує їх те, що всі вони, пропрацювавши деякий час на «непильній» посаді, залишилися без копійки в кишені.

Вікторія, студентка 3-го курсу:

— Мені знайома запропонувала піти попрацювати у супермаркет консультантом з продукції відомої фірми. Оплату обіцяли навіть трохи вищу, ніж зазвичай дають на такій посаді — 24 грн. за годину (за стандартної оплати 18—20 грн.). Я відробила 27 годин, за які мені мали заплатити 660 гривень. А потім мені знайшли заміну.

А от із зарплатою фірма дуже затягували: супервайзер посилався на координатора, а той — звинувачував супервайзера. Минуло два місяці, а зароблених грошей так і не було! Я телефонувала до центру підтримки клієнтів того відомого європейського виробника, але мені відмовилися допомогти, пояснивши, що це не їх сфера впливу. Цим, мовляв, займаються рекламні агенції. Я ще довго телефонувала своєму «начальству», супервайзеру і координатору, але ті постійно перекладали провину одне на одного. Так я нічого й не домоглася. Вважайте, пропрацювала безплатно...

Роман, студент 5-го курсу:

— Знайшов роботу за оголошенням в Інтернеті, зателефонував — і мене запросили до офісу. Першого дня в колл-центрі я працював на безоплатній основі як стажер. Наступні три дні мали оплачуватися. Моїм завданням було розповсюдження білетів на концерти і в театри. Після третього робочого дня мене звільнили, не пояснивши причин. Звісно, ні своєї зарплатні, ні своїх комісійних за продані квитки я так і не побачив...

Юлія, студентка 2-го курсу:

— Нещодавно я зі своїм другом знайшла підробіток у відомій мережі магазинів, яка спеціалізується на торгівлі алкогольними напоями. Відома компанія сама пропонувала роботу студентам. Потрібно було на відкритті нового магазину стояти біля дороги і розмахувати прапорами з рекламою тор-

Фото з сайту volonterscool17.3dn.ru.

молодь до соціальних проектів та благодійних акцій, розвиває творчі задатки. Свої таланти ми застосовуємо під час організації благодійних концертів, таких як «З Різдвом у серці», що проводився на завершення благодійної акції «Подаруй дітям свято». Результат — чотириста подарунків для дітей-сиріт та дітей з малозабезпечених і багатодітних сімей Луцька. Усі охочі можуть приєднатися до нашої волонтерської організації, щоб змінитися, стати лідером, особистістю і вдосконалити наше місто і область.

До своїх здобутків можемо записати профілактичну роботу в школах за програмою «Життєві орієнтири» і різноманітні гуртки для дітей — клуб «Рідне серце», уроки вокалу, сучасного танцю, театрального мистецтва, брейк-дансу, а ще — арт-терапію для онкохворих дітей. Ми вже вийшли на міський рівень і співпрацюємо з міською владою та громадськими організаціями «Лучани», «Інститут політичної освіти» тощо.

Я прийшла звичайним волонтером до благодійного фонду «Добра новина», а вже сьогодні очолюю «Молодіжну нову генерацію», є організатором кількох благодійних акцій. З людини, яка не знала, чим зайнятися, я стала лідером, організувала волонтерський рух, що починає набирати обертів. Потрібно лише повірити в те, що ти можеш насправді допомогти людям та змінити світ, почавши із самого себе!»

Ганна Бен-Аруш: «Зробити перший крок допомогла мені восьмирічна донька»

«...Від своєї подруги я дізналася, що громадська організація, в якій вона працює, влаштовує на канікулах клоунотерапію для онкохворих дітей у міському реабілітаційному центрі. Але цього разу в них не вистачало грошей оплатити захід і в мене виникло бажання допомогти, піти до дітей, приділити їм увагу. Уявила, що вони чекатимуть свята, а залишаться без розваг й уваги, один на один зі своєю хворобою. І я вирішила діяти! Досвіду в таких справах у мене не було, ніколи ще не доводилося організовувати дозвілля для групи дітей різного віку, та ще й у реабілітаційному центрі. Що робити і як, чим їх зайняти?

Моїй доньці — вісім років. Я розповіла їй про свою ідею, сумніви й переживання, мовляв, а раптом не вийде?! А вона сходила у свою кімнату й принесла картон, кольоровий папір і... запропонувала свою допомогу. Тепер я була впевнена — впораюся!

Моя перша волонтерська акція збіглася за часом з канікулами й підготовкою до весняної сесії (я навчаюся на денному стаціонарі на кафедрі соціальної роботи й педагогіки). От я й вирішила залучити до неї своїх одногрупників. Призначила місце й час, залишалося лише чекати.

Того дня був сильний дощ. Ми з донькою під'їхали до поліклініки, де був центр, і, о Боже, ви уявляєте, підійшла одна моя одногрупниця, потім друга, за нею третя. Сльози навернулися на очі від радості. Дівчата відклали всі свої справи, перенесли підготовку до іспиту, двоє з них, іногородні, відклали поїздку додому до батьків! Вони прийшли, ура!

Нас радісно зустріли медсестри, допомогли розставити столи для проведення майстер-класу, діти спостерігали з побоюванням, а потім з інтересом почали слухати розповідь про свято Великодня, яке наближається, і чим ми займатимемося. Відповідали на запитання, кому скільки років, кого як звати і що вони знають про Світле Христове Воскресіння. Ми стали вирізати з кольорового паперу заготовки для квітів, декорувати вазочки, виготовляти листівки й підписувати їх. Усі один одному допомагали, раділи успіхам, усі були при ділі. Кожна дитина хотіла показати, як вона справляється із цим непростим завданням. Моя донечка старанно допомагала малечі склеювати деталі, підкидала нові ідеї для прикрас.

Фото з сайту 4vlada.com.

Волонтери займаються арт-терапією в дитячому відділенні онкогематології.

Час пролетів дуже швидко. Дітвора не хотіла нас відпускати й запитувала, коли ж ми прийдемо наступного разу. Попрощалися, обійнялися. У нас на обличчях були посмішки щастя й радості, неначе зупинився час, коли ми забули про свої біди, щоденну метушню, проблеми.

Ми подарували півдня свого часу, часточку свого тепла дітям, які так тяжко борються за своє здоров'я, за своє життя.

Мені цей досвід допоміг розібратися в собі, знайти сили допомагати, якось діяти, а не, дивлячись на хворих і немічних, просто жаліти їх, як це часто буває у нашому суспільстві. Тепер я знаю, що таке волонтерство, і мені подобається цим займатися...»

Олександр Войтенко: «Я отримав життя авансом, тому хочу бути корисним суспільству!»

Історія Олександра зібрала найбільше голосів та коментарів у співвітчизників. «Я народився і виріс у Києві в сім'ї простих робітників. У школі навчався погано, — зізнається Олександр, — не було бажання, і тому рано почав займатися неправильними речами: у п'ять років спробував палити, у дванадцять — вживати алкоголь, у п'ятнадцять — знав про наркотики. У 16 від мене зробила аборт 15-річна дівчина, а у 25 — я вперше опинився у в'язниці...

В Україні мало хто допомагає людям у місцях позбавлення волі та й після звільнення так само. Я пройшов через дві смерті у різних тюрмах. Проте закінчив Київський енергетичний технікум, Київський інститут водного транспорту, нині навчаюся в Українській євангельській семінарії та в Національному педагогічному університеті ім. М. П. Драгоманова за спеціальністю «соціальний педагог» і веду активну громадську діяльність. Я — член громадської ради при Міністерстві соціальної політики, працюю соціальним педагогом, волонтером у Міжнародній громадській організації «Реформація» і волонтером-координатором Шевченківського району при Міжнародній громадській організації «Батьківський дім».

Для мене волонтерська діяльність — не просто хобі, це сенс мого життя, те, заради чого варто жити на цьому світі. Люди, які перебувають по той бік залізних ґрат, чекають, коли хтось відвідає їх і подарує їм надію...

Я двічі помирав, але чомусь залишився живим, і точно не для того, щоб і надалі жити так само, як жив, — у темряві. Я отримав життя авансом і не хочу його витрачати даремно або на своє жалюгідне існування. Я хочу бути корисним суспільству...»

І попри те, що за статистичними даними у нас ніхто не займається волонтерством, у країні чимало добровольців, здатних нести своє тепло і доброту тим, хто цього потребує понад усе...

Наталія БІЛОУС,
Валерія ОРИЩЕНКО,
студентки ВМУРоЛ «Україна».

Фото з сайту eparchia.kharkov.ua.

Місце, де завжди чекають на волонтерів. Курязька колонія. Харківська область.

гової марки. За 4 години роботи обіцяли заплатити 70 гривень. Ми пропрацювали 3 дні по 4 години. Кожен мав би отримати по 210 гривень. Але цих грошей ми не отримали. Скаржилися промоутерам, а вони кажуть: «Грошей ще немає». І так протягом двох місяців. Торгова марка процвітає, магазин працює, а з нами так і не розрахувалися...

* * *

І таких прикладів чимало. Всіх їх об'єднує відсутність письмової угоди, яка могла б засвідчити ваші трудові стосунки із роботодавцем і була б відносною гарантією того, що ви працюватимете не задарма. Також обережно слід ставитися до вакансій з невиправдано високою зарплатою. Спокусившись високими дивідендами від своєї праці, можете і час власний згаяти, і з порожніми кишенями залишитися. Тому, перш ніж погоджуватися на ту чи іншу пропозицію, поцікавтеся зарплатами на аналогічних вакансіях в інших компаніях. Таким чином дізнаєтеся, якою є середня зарплата на цю посаду, і зрозумієте, на яку суму можете розраховувати.

Ось деякі моменти, які сигналізують про спробу аферистів або недобросовісних роботодавців витягнути з вас гроші:

— обов'язкові для працевлаштування платні тренінги, які оплачуватимуться з вашої кишені;
— плата за оформлення документів;
— плата за промо-матеріали (зазвичай матеріали надають безплатно на період роботи);
— плата за проходження співбесіди або інтерв'ю тощо.

Останнім часом серед шахраїв популярним став ще один спосіб заробітку на працівниках. А легко обирати собі жертв шахраям дають змогу... новітні технології. І найчастіше у цю пастку потрапляють саме підлітки та молодь, бо саме вони не мають досвіду спілкування із роботодавцями і роботу починають шукати в першу чергу через Інтернет. Спокусившись «пристойною» пропозицією, претендент починає платити роботодавцю, ще навіть не отримавши роботи.

Якщо компанія насправді зацікавлена в працівникові, вона може визначити знання, вміння, навички безплатно. Претендент не має платити ні за навчання, ні за додаткові матеріали і, тим паче, за співбесіду.

Трапляється, що перед працевлаштуванням роботодавець пропонує випробувальний термін на безоплатній основі: перекласти текст, написати сценарій, створити блог для компанії, тобто попрацювати місяць безплатно. Іноді такий «спосіб перевірки» — це банальне використання робочої сили. У таких випадках, як правило, ніхто стовідсотково не обіцяє, що після виконання завдання тебе візьмуть на роботу або заплатять, а причин для відмови знайдеться, повірте, чимало.

Щоб убезпечити себе від подібного сценарію, слід під час обговорення завдання запитати про те, як потім використовуватимуться результати роботи і чи вони оплачуватимуться. Якщо роботу не оплачуватимуть, то можна скласти і підписати простий документ, в якому йтиметься, що ти і роботодавець зобов'язуєтеся не використовувати твою роботу в майбутньому. Такий документ маєте завірити підписом та печаткою.

Під час пошуку роботи треба звертати увагу на наявність стандартного міського номера телефону або стандартного мобільного в контактах роботодавця, їх відсутність має насторожити.

Отже, тим, хто хоче уникнути обману при працевлаштуванні, рекомендуємо враховувати, що той, хто володіє інформацією, володіє світом.

Тобто не лінуйтеся зібрати якнайбільше інформації про майбутнього роботодавця: «забийте» назву компанії в інтернет-пошуковик, поговоріть зі співробітниками, наведіть довідки через знайомих. Нині існує чимало сайтів, де розміщено інформацію про компанії та фірми, які «кинули» на гроші найманих працівників. Що більше ви дізнаєтеся, то краще.

Якщо ви впевнено вирішили укласти трудові відносини із обраним вами роботодавцем, то будьте уважні, підписуючи документи — чи то трудовий договір, чи посадову інструкцію, чи щось інше.

Не потрібно соромитися і перепитувати про незрозумілі для вас моменти. На співбесіді необхідно обговорити всі деталі майбутньої роботи — від заробітної плати і випробувального терміну до посадових обов'язків. Ви повинні чітко знати, що вам пропонують і що саме ви маєте виконувати, а також скільки за це отримаєте. І якщо вам пропонують занадто багато грошей, це привід насторожитися — можливо, перед вами шахрай, а не справжній роботодавець.

Отож, будьте уважними! Бо ніхто не може гарантувати, що знайшовши роботу, ви не станете черговою жертвою обману на вітчизняному ринку праці.

Стася КРИШНЕВСЬКА.

Фото надані учасниками опитування.

За шість місяців 2013 року на Черкащині введено в експлуатацію шість підвідних газопроводів до сільських населених пунктів, *повідомляє наш власкор Лідія Титаренко*

Молодіжна платформа «Яскраво» започаткувала конкурсний проект «Кращі місця Рівного», щоб познайомити з ними жителів міста і скласти відповідний велосипедний маршрут, *передає наш власкор Олександра Юркова*

Листоноші можуть зникнути?!

Про реалії зв'язку в Кам'янець-Подільському районі на Хмельниччині

СИТУАЦІЯ

Цьому «Пєчкіну» пощастило

Петра Кулібабу, листоношу з села Бровари Кам'янець-Подільського району на Хмельниччині **(на знімку)**, оминуло липневе скорочення.

МОВОЮ ЦИФР

«Укрпошта» запланувала скоротити в липні цього року сім тисяч працівників(!!!).

Чоловік і далі запрягає свого коника, складає на віз нелегку поклажу сучасного листоноші. Тут не тільки листи та газети, а й різноманітні товари. Ті, що продаються через «Укрпошту», й ті, які просять доставити селяни в Бровари з Дерев'яного, де і сільрада, і пошта, і магазини — хліб, крупи, цукор, сіль тощо. Петро виконує сотні доручень, не відмовляє нікому: на возі вміщається все, бо віз — не велосипед. Власне, йому й не потрібен транспортний засіб, яким «Укрпошта» забезпечує листонош. Більшість його колег теж не користуються велосипедами, на наших дорогах їх хіба що поб'єш. Та й ландшафт непідходящий: під гору витягти нелегко. А гривастий подужає все. Петро Кулібаба нічого не відає про те, скільки в центральній дирекції «Укрпошти» різноманітних департаментів. До речі, є навіть департамент торгівлі, хоч вона займає всього п'ять відсотків від усього обсягу послуг. А на плечі листоноші торгівля лягає нелегким тягарем, якщо він безкінний. Про сіно та овес для свого поштового коника Кулібаба дбає самотужки.

Дізнавшись про масові скорочення, які запланувала «Укрпошта», броварці вирішили заступитися за свого листоношу, до якого, до слова, дирекція Кам'янець-Подільського центру поштового зв'язку (ЦПЗ) №2 не має жодних зауважень. Люди написали навіть про те, що він — батько чотирьох гарних дітей, яких сам ростив після смерті дружини. Вони виросли, стали гідними людьми. Та хіба під час «оптимізації», як модно називати тепер планове зменшення кількості працівників у різних галузях, чиновники зважають на таке?!

Апаратників скоротили більше

— Ми в районі скоротили всього 15 листонош, це менше третини з усіх скорочених посад, більше звільнених — в управлінському апараті, — каже заступник начальника згаданого центру Оксана Колачова, — не можемо ми залишити людей у невеликих закинутих селах зовсім без наших послуг, навіть працюючи собі на збиток. На висілках живуть переважно пенсіонери, які не вміють, а то й бояться користуватися банкоматівською карткою, не їздять до міста через стан здоров'я. Вони звикли отримувати пенсію від листоноші, якому довіряють. Торік закрили два міські відділення, а сільських — жодного. Чимало послуг, які віддавна надавала пошта, відмирають. Люди майже перестали писати традиційні листи, вітальні листівки, бо є мобільний зв'язок, отож кореспонденції за останні п'ять років стало втричі менше. Неохоче передплачують періодичні видання, бо про новини дізнаються з телебачення, в Інтернеті. Навіть в установах та організаціях часто не знайдете центральних державних видань, як було колись. Доводиться економити, бо наш центр працює на межі збитковості. Стараємося розширити перелік послуг, робити те, чого потребують люди.

ДОКУМЕНТАЛЬНО

За посадовою інструкцією обов'язок листоноші — доставка газет, листів, пенсії, реалізація товарів народного вжитку, продаж листівок, доставка ліків на замовлення, фотопослуги, поширення страхових полісів, приймання платежів за газ, електроенергію, проведення передплати на періодичні видання.

Краяни вболівають: чи впораються тепер листоноші з ширшим колом обов'язків, адже територію звільнених працівників розкинули на тих, хто лишився. Передплатники «Голосу України» звертаються до корпункту, потерпають, чи доставлятимуть їм улюблену газету щодня, а не раз-два на тиждень, як подекуди траплялося.

Відновіть добрі традиці

— Ніхто з наших листонош не був завантажений на повний робочий день, — продовжує Оксана Колачова. — Вони отримували 0,5—0,7 ставки, під час виходу на пенсію не мали необхідного страхового стажу. Тож нині працюючі — у кращому становищі. У деяких селах, щоб не закривати поштове відділення, ми зберегли одне робоче місце. Листоноша виконує ще й обов'язки оператора зв'язку, отримує додаткову зарплату, а начальника відділення скорочено. Так зробили, до прикладу, у Панівцях, на прохання людей та місцевої влади. Але хочу зауважити: хто, як не саме населення, спричинив те, що пошта сьогодні вимушена закривати свої відділення? Якби люди активніше користувалися послугами пошти, не йшлося б про згортання. Б'ють тривогу, коли вже горить, а треба визначитися самій громаді: потрібне їй відділення чи ні, й активніше передплачувати газети, відновити добру традицію листування. У світі на відправлення поштових листівок, щоденне читання газет навіть нині не зникла мода, а що ж ми?!

ДОВІДКОВО

У Кам'янці-Подільському та однойменному районі 1202 передплатники газети «Голос України», що є одним із найкращих показників у країні з розрахунку на кількість населення.

— Поштовиків часто звинувачують у монополізмі, дорікають, що пропоновані ними товари значно дорожчі, ніж на ринку.

— Ніхто не привезе вам під двері товар безплатно. У нас, на місцях, жодним монополізмом і не пахне, бо наші конкуренти у сфері послуг — банківські установи та приватні фірми, що займаються перевезеннями, — забрали собі «вершки» в місті, а село їх не цікавить, вони туди не хочуть. Жодних дотацій від держави пошта не отримує. На місцях, щоправда, влада йде нам назустріч, коли просимо в оренду приміщення для поштового відділення. Але ж більше ніхто цих приміщень і не просить для таких послуг. Нам його віддають за одну гривню. Колись по закону виділялися з бюджету гроші на ремонт та заміну поштових скриньок у багатоповерхівках, а новобудови обов'язково здавалися в експлуатацію з цим обладнанням. Про таке за роки незалежності ми вже й забули, хоч неодноразово зверталися до влади з листами. Понад 80 відсотків скриньок у незадовільному стані, є будинки, де їх узагалі немає. Люди кажуть, що газети, які вони передплатять, нікуди доставляти. Хтось просить залишати їх у відділенні. Але більшість передплатників не ходитиме щодня до нас за тим же «Голосом України». Отож, це проблема не тільки пошти чи населення, це проблема державного значення. Хоче держава мати грамотне, інформоване населення — має щось робити.

Останнім часом поширюються краєм чутки про заміну листонош поштовими пунктами зі скриньками, переведення пенсії на картки. «Це зі сфери фантастики», — кажуть у ЦПЗ №2. На сьогодні в Кам'янець-Подільському районі є навіть вакансії листонош. Бо ця робота — не прогулянка мальовничою місцевістю, а важка, дуже відповідальна і навіть небезпечна для життя справа. На щастя, у районі нападів на листонош, які доставляють пенсію, не зафіксовано.

Віра ШПИЛЬОВА.

Фото з альбому Петра КУЛІБАБИ.

В одній картині — 30 тисяч вузликів

Ольга Нечаєва з Рівного робить з ниток справжні дива, бо володіє незвичайною технікою створення пейзажів — малює їх за допомогою тонких ниткових вузликів. Загалом на одній картині їх може зібратися воєдино від п'ятнадцяти до тридцяти тисяч, а на оформлення одного такого твору часу витрачається від кількох місяців до року.

На фестивалях народної творчості «Музейні гостини», що їх організовує щороку Рівненський обласний краєзнавчий музей і де Ольга Нечаєва представляє свої роботи, до її виставки — черга охочих помилуватися картинами **(на знімку)**. Часто запитують майстриню, як і собі навчитися творити таку красу.

— Усе дуже просто: треба навчитися в'язати вузлики, набратися величезного терпіння і неодмінно полюбити цю справу, — каже майстриня. — А загалом цей стиль називається макраме, тільки макраме, так би мовити, мого власного «крою», бо таких міні-в'язань я на території краю не зустрічала. Використовую найтонші нитки, тоді як майже всі макрамісти віддають перевагу ниткам середньої або великої товщини.

Працювати зі шпагатом, з якого плетуть кошики, Ольгу Нечаєву навчала мама, від котрої вона й перейняла любов до в'язання. Зі шпагатом, звичайно, трудитися легше, та й робота народжується швидше, каже майстриня. А ось із тонких ниток витвір виходить по-справжньому художнім. Щоправда, часу на нього треба вдесятеро більше.

— Є у мене картина, яку творила майже два роки. Підрахувала, що вона складається майже з тридцяти тисяч вузликів. Головне у їх в'язанні — щоб були однакової щільності, затягнуті акуратно і рівномірно. Тоді виробу гарантована висока якість. Причому натягнуту основну нитку важливо не відпускати, постійно тримати тугою, як струна, щоб вузол вийшов охайний, — ділиться досвідом Ольга Нечаєва. — Інколи робиш — і, здається, кінця-краю немає. Зате потім, коли за уявним ескізом зв'яжеш нитки докупи і побачиш новий пейзаж, приємні емоції переповнюють душу.

Заради цієї радості майстриня проводить майстер-класи для тих, хто цікавиться такою технікою рукоділля. Ольга Нечаєва теми для своїх творінь черпає у природи. Рукодільниця не продає своїх робіт — збирає для колекції. Зізнається: коли їх буде рівно сто, відкриє своєрідний домашній музей. А до такої кількості експонатів уже зовсім близько.

Євген ЦИМБАЛЮК, Олександра ЮРКОВА.
Рівненська область.

Фото Євгена ЦИМБАЛЮКА.

Ця робота — не прогулянка мальовничою місцевістю

Не дати скалічити дитячу долю

Наприкінці минулого року ужгородці були шоковані побаченим і почутим: молода жінка пропонувала перехожим купити в неї двох хлопчиків 2009 року народження. Зауважимо, площа Кирила і Мефодія, де це відбувалося, доволі людне місце, адже неподалік розташовано автобусний і залізничний вокзали, а тут — великий готель «Закарпаття», універмаг «Україна», православний собор, зупинки багатьох міських автобусів… Хтось сприймав це за чорний гумор, хтось, покрутивши пальцем біля скроні, поспішав у своїх справах, але знайшовся громадянин, який зателефонував до міськвідділу міліції. З'ясувалося, що то зовсім не жарт. Спробу продажу двійнят мати пояснила скрутним матеріальним становищем, мовляв, у неї на вихованні, крім них, ще троє дітей.

Учергове про цей випадок нагадала мені телеінформація про нещасних маленьких львів'ян, яких батьки довели до гіршого стану, ніж у кіношного Мауглі. Постала низка запитань. У тому числі й до прокурорів.

***А як справи в Ужгороді? Чи допомогла прокуратура тим малюкам, котрих рідна ненька намагалась продати, як захищає права інших маленьких закарпатців? Про це — розмова із прокурором міста старшим радником юстиції Іваном ШТЕФАНЮКОМ* (на знімку).**

Оковита до злочину довела

— Під час прокурорської перевірки, а реагували ми негайно, бо ця подія була екстраординарною, обростала різноманітними чутками, з'ясувалося, що ця жінка ніде не працює і справді має п'ятьох дітей, — каже Іван Матвійович. — А неадекватну поведінку багатодітної матері її колишній чоловік пояснив тривалим вживанням алкогольних напоїв. Зрозуміло, що у стані сп'яніння вона забувала про дітей. Іноді вони взагалі залишалися без догляду, на вулиці до пізньої ночі. Міський центр соціальних служб для сім'ї, дітей та молоді взявся супроводжувати й організовувати надання допомоги цій родині у вирішенні складних життєвих питань. Та мати продовжувала своє. Не допомагало і притягнення до адміністративної відповідальності. У нетверезому стані погрожувала навіть фізичною розправою над малюками. Одне слово, їх довелося забрати і тимчасово помістити до міської дитячої лікарні, а матір — лікувати у психіатричному відділенні обласної.

Звичайно, найлегше було звернутися до суду із заявою про позбавлення її батьківських прав. Однак це не розв'язувало проблему дітей. На щастя, батько погодився взяти найменшеньких («продаваних» двійнят) на виховання до себе. Тому я звернувся із позовом до суду про те, щоб забрати в матері дітей без позбавлення її батьківських прав. Тепер вони мають належний догляд.

— А що зі старшими?

— Вони на вихованні в бабусі.

— На жаль, ці п'ятеро неповнолітніх — не єдині, які опинилися у складних життєвих умовах…

— На жаль... У багатьох випадках розлучені батько чи мати не допомагають дітям матеріально. А десь, здається, дитині не вистачає хіба що пташиного молока, а вона стає на протиправний шлях. І винні у цьому батьки, які готові відкупитися від виховання дитини будь-якою коштовною річчю. Ось і виростають у нас малолітні злочинці, «мажори», котрі не зважають ні на що і ні на кого. А таким батькам доводиться вже «відкуплятися» не від них, а за них.

На міжвідомчій нараді керівників правоохоронних та інших уповноважених державою органів ми проаналізували, чому спостерігається тенденція до зростання злочинності серед неповнолітніх — за минулий рік з 40 до 49. Збільшилося число тяжких та особливо тяжких злочинів, а також вчинених із дорослими особами. І сьогодні в Єдиному реєстрі досудових розслідувань зареєстровано сім таких кримінальних проваджень.

— Іване Матвійовичу, якщо порівнювати названі цифри з показниками в інших обласних центрах — ваша тривога не перебільшена?

— Ні, не перебільшена. Бо навіть одна скалічена дитяча доля — то наше недопрацювання.

— І що показав проведений вами аналіз?

— Більшість злочинів має майновий характер і скоюється дітьми, які проживають у неблагополучних та малозабезпечених сім'ях. Нині в міському центрі соціальних служб для сім'ї, дітей та молоді на обліку перебуває 347 родин, які опинилися у складних життєвих умовах. І кількість таких зростає.

«Не гуманізм, а стовідсотковий формалізм»

— Перепрошую. Чому, на вашу думку, зростає, якщо держава періодично збільшує грошову допомогу таким сім'ям?

— Держава так. А як сплачують в Ужгороді батьки аліменти на утримання дітей?

— Справді, як?

— Нині на виконанні в відділі Державної виконавчої служби Ужгородського міськрайонного управління юстиції перебуває близько 1600 документів із виконання рішень судів про стягнення аліментів на утримання дітей. Сума боргу у сотнях із них перевищує дві тисячі гривень, або не сплачується понад рік. Проглядається і байдуже ставлення деяких службовців міських органів ДВС, МВС, виконавчої влади та місцевого самоврядування до забезпечення своєчасної сплати аліментів, виявлення й обліку дітей, які опинилися у складних життєвих умовах, дітей-сиріт та дітей, котрі залишилися без батьківського піклування. Наприклад, державними виконавцями торік було внесено 18 подань про притягнення до кримінальної відповідальності осіб за ухилення від сплати аліментів на утримання дітей, але жодне не задоволено.

Скажу більше: працівниками міськвідділу міліції впродовж двох років проведено 60 перевірок за заявами громадян та поданнями державних виконавців про притягнення до кримінальної відповідальності злісних неплатників аліментів. Траплялося, що громадяни і державні виконавці по два-три рази зверталися із такими заявами і поданнями стосовно певної особи. В одного з таких аліментників сума несплачених аліментів на утримання сина становить понад 23 тисячі гривень. Хлопець став уже повнолітнім, але так і не дочекався батьківської допомоги. І знову-таки — суцільні відмови у притягненні до кримінальної відповідальності...

— Дивний гуманізм виявили правоохоронці до аліментників.

— Не гуманізм, а стовідсотковий формалізм. Як засвідчила прокурорська перевірка, у більшості випадків для відмови в порушенні кримінальної справи достатньо було обіцянки котрогось із батьків у подальшому сплачувати аліменти, слів про тяжкий фінансовий стан і відсутність роботи. Однак джерела отримання доходів, наявність рахунків у фінансових установах, рухомого і нерухомого майна у боржників ніхто не перевіряв. Формалізм виявляється і в роботі службових осіб Державтоінспекції, які тривалий час «неспроможні» розшукати заарештовані транспортні засоби, за рахунок реалізації яких можна стягнути борг по аліментах. Через недостатню обґрунтованість тільки одне із 21 подання державних виконавців про встановлення тимчасового обмеження у праві виїзду боржника за межі України задоволено міськрайонним судом. Хоча не секрет, що частина таких горебатьків непогано заробляють, їздять на власних авто, живуть в достатку. Забуваючи тільки про тих, кому дали життя.

Зрозуміло, така відмовна практика призвела до відчуття безкарності у боржників, утвердження думки про необов'язковість сплати аліментів та неспроможність державних органів законними засобами вплинути на них. У результаті порушуються майнові права неповнолітніх, обов'язок спільно утримувати дітей перекладається на одного з батьків.

— Важко зрозуміти батьків, які самоусунулися від утримання своїх дітей, всіляко намагаються уникати сплати аліментів навіть за рішенням суду.

— Один із таких, щоб не платити щомісяця по 300 гривень на утримання дев'ятирічних сина Андрія та доньки Вероніки, примудрився подати у ДВС підроблене рішення Верховного Суду України. Прокуратурою за цим фактом та злісним ухиленням від сплати аліментів порушено кримінальне провадження. Щоб ефективно захищати соціальні права дітей, зокрема на житло, активно представляємо їхні інтереси в судах. Скажімо, в інтересах 12-річного Дмитра довелося через суд витребовувати майно з чужого незаконного володіння. У разі порушення житлових прав 10-річної Юлії — звільняти житло 3-під арешту. Схожі прикладаи, коли дорослі позбавляють житла дітей, на жаль, неподинокі.

До речі, майже 1600 сімей, котрі чекають на аліменти за рішенням суду, мають право на отримання тимчасової державної допомоги дітям. Проте отримують її лише 206. Причина — непоінформованість стосовно права отримувати таку допомогу. Про це ці сім'ї мали б повідомляти держслужбовці, причетні до соціального захисту дітей. Які бодай посадово зобов'язані опікуватися справами неповнолітніх, умовами їхнього проживання та виховання.

Особлива увага до «кризових сімей»

— Останнім часом, захищаючи права дітей, прокурори дедалі частіше послуговуються терміном «кризова сім'я»…

— До таких відносимо ті, де перебування є загрозливим для життя та здоров'я дітей. Наприклад, нині на обліку в протитуберкульозному диспансері перебувають понад 50 громадян, які хворіють на відкриту форму туберкульозу. Нещодавно п'ятеро дітей, які виховуються в таких родинах, довелося вилучити, щоб запобігти поширенню хвороби й на них. На щастя, вони виявилися здорові. Кризовими називаємо і сім'ї, де виявляється насильство, де батьки відбувають покарання за вчинення злочинів. Зокрема, в місцевій установі виконання покарань перебувають два десятки ужгородців, які мають неповнолітніх дітей. В яких умовах вони утримуються, хто їх виховує? Достеменно про це не було відомо ні соціальним та службам у справах дітей, ні відділу кримінальної міліції.

— Знаю, що прокуратура міста у багатьох випадках захистила і житлові та інші права неповнолітніх. Але чому саме вона, якщо в нас є з десяток державних структур, які зобов'язані це робити, не допускаючи до таких чи інших правопорушень? Виходить, як у семи няньок — дитя без догляду?

— По-перше, нагляд за додержанням і застосуванням законів поки що за прокуратурою залишається. По-друге, саме на нас покладено координаційну функцію. На моє глибоке переконання, проблема соціального становища дітей нині набуває особливого значення і залежить не тільки від сім'ї чи шкільного колективу, а й від діяльності багатьох соціальних інститутів, які беруть участь у процесі виховання та навчання дітей і підлітків. Тому ми спонукали виконком міськради розглянути проблеми неповнолітніх на своєму засіданні і створити спеціальну комісію, яка супроводжуватиме питання їх соціального захисту. Тому й перевіряємо, як виконують передбачені законами функції щодо неповнолітніх правоохоронні та інші уповноважені державою органи, стараємося, щоб вони діяли узгоджено, працювали не на паперовий ефект, а результативно в житті кожної дитини, котрій необхідна їхні увага та опіка і за яку ці дорослі дяді й тьоті на державній службі отримують заробітну плату.

— Упевнений, навіть якщо її просто відробляють, то недоглянутих, обкрадених діток поменшає, а таке жахіття, яке породжує нещасних «мауглі», не проявиться ніде і знущання над дитиною стане недопустимим.

— Безперечно. Саме над тим і працюємо.

Інтерв'ю вів Іван ТЕГЗА, член Національної спілки журналістів України.

Ужгород.

Фото надано прокуратурою міста Ужгород.

КРИМІНАЛ

Міліціонери стали злочинцями

Маловисківський районний суд визнав колишніх працівників місцевого райвідділу міліції винними у вчиненні злочину. Влітку минулого року правоохоронці спільно зі своїм знайомим вирішили помститися двом мешканцям району за образу брата одного з міліціонерів. Вони вивезли чоловіків до лісу, поблизу села Кам'янка, та побили їх там із застосуванням спеціальних засобів, ще одного «покарали» вдома.

За інформацією прокурора Новомиргородського району Володимира Рубана, слухання справи тривало півроку. Протягом усього періоду судового слідства підозрювані та окремі свидки намагалися ввести Феміду в оману, даючи неправдиві свідчення про непричетність міліціонерів до вказаного злочину. Проте прокуратура в суді довела, що саме підсудні вчинили злочинні дії.

Суд погодився з пропозицією державного обвинувача, призначивши колишнім капітану і старшому лейтенантові міліції покарання у вигляді трьох та чотирьох років позбавлення волі.

Після оголошення вироку підсудних взяли під варту.

Петро МЕЛЬНИК.

Кіровоградська область.

Будував бізнес на підроблених документах

Службою безпеки України в Луганській області викрито незаконну діяльність громадянина Малайзії, який за допомогою підроблених документів нелегально переправляв в Україну на навчання громадян інших держав. Спритний іноземець зареєстрував в Україні одразу кілька фірм, так званих контрактерів. Вони спеціалізувалися на укладанні договорів із громадянами інших країн на одержання освіти в будь-якому ВНЗ України, що має відповідну акредитацію. Іноземці (а це були переважно громадяни Нігерії) одержували від цих фірм запрошення на навчання в луганському ВНЗ, платили контрактеру гроші за збирання і підготовку документів, на підставі яких вони могли б приїхати до України й стати студентами. Однак співробітники СБУ встановили, що на жодного з клієнтів цих фірм у закордонних дипломатичних установах України віза оформлена не була, а це означає, що всі вони в'їхали б на територію нашої держави незаконно. Крім того, під час проведення досудового розслідування з'ясувалося, що документи, на підставі яких іноземних студентів мали б зараховувати до луганських ВНЗ, також є фіктивними. Слідчими Служби безпеки України за даним фактом розпочато досудове розслідування за ознаками кримінального правопорушення.

Алла АНТІПОВА.

Луганськ.

Екс-очільника району судитимуть за незаконну роздачу землі

Долю екс-голови Кам'янець-Подільської райдержадміністрації, депутата міської ради вирішуватиме Феміда. Відділом розслідування корупційних кримінальних правопорушень прокуратури Хмельницької області закінчено досудове розслідування за обвинуваченням його в правопорушеннях, передбачених ч. 3 ст. 365, ч. 3 ст. 27, ч. 1 ст. 366 КК України. До міськрайонного суду направлено обвинувальний акт, згідно з яким колишній посадовець завдав шкоди державі на 5,4 мільйона гривень.

«Колишній керівник району за попередньою змовою з виконуючим обов'язки начальника управління земельних ресурсів підробили розпорядження про передачу у власність 31 громадянину земельних ділянок за межами населених пунктів у прибережній смузі річки Дністер для ведення садівництва та особистого селянського господарства, — повідомляє прес-служба прокуратури. — Внаслідок цього в приватну власність незаконно передано понад 11 гектарів землі загальною вартістю 5,4 мільйона гривень».

Обвинуваченому обрано запобіжний захід у вигляді підписки про невиїзд. На вказані земельні ділянки накладено арешт із забороною їх відчуження.

Віра ШПИЛЬОВА.

Приклади, коли дорослі позбавляють житла дітей, на жаль, неподинокі

Американка шаленіла від первозданної краси

У селі Залухів День святих апостолів Петра і Павла відзначили особливо велелюдно. Хоча місцевий храм і не носить їхні імена. Однак чарівна природа і привітні люди ось уже кілька років поспіль збирають гостей звідусіль.

А журналістка Мішель із Нью-Йорка, яка побувала тут уперше, просто шаленіла від захоплення первозданною красою. Утім, сумувати не довелося нікому. Неабияким сюрпризом для всіх став зведений напередодні свята в центрі села чудовий літній амфітеатр. Того дня на його сцені виступав уже знаний тут народний ансамбль пісні і танцю «Колос» Торчинського будинку культури.

Журналістка з Нью-Йорка Мішель уперше набирає воду з такої криниці.

Справжній фурор викликала поява відомого співака, народного артиста України Володимира Гришка. Багатьох зачарували роботи місцевих майстрів народної творчості, світлини фотохудожників із Польщі. Усі петропавлівські дійства важко було навіть перелічити. А от головного організатора свята, якому дякували найбільше, тут знають усі. Адже голова Апеляційного суду Волинської області Петро Філюк є уродженцем цього села. Тож постійно допомагає своїй загубленій серед лісів, боліт і річок малій батьківщині не зникнути на просторах України і світу.

Микола ЯКИМЕНКО.

Волинська область.

На знімку: виставка фотомайстрів «Погляд сусідів» сподобалась усім.

Фото автора.

У кожного своя правда

Німецький телеканал зняв фільм про війну, який світова спільнота сприйняла неоднозначно

Друга світова війна закінчилася майже 70 років тому, а розмови про неї все не вщухають. Очевидців і учасників тих страшних подій щороку меншає, але є анали історії. А її, як відомо, за всіх часів любили змінювати й переписувати — як кому вигідно. Не наводитимемо приклади — кожна людина «родом із СРСР» з цим зіштовхувалася, порівнюючи шкільну програму свою й нинішню...

Стійка асоціація

Раніше все просто: наші — герої, німці — вороги. Так було написано в книжках, газетах і шкільних підручниках, і не одне покоління більш як двох десятків країн виросло із чітким переконанням у цьому. І навіть нині у свідомості багатьох із цих людей Німеччина може асоціюватися з фашизмом, хоча самі німці вважають, що давно спокутували свою вину (соціальні програми, благодійні організації, виплата пенсій і допомог, допомога «дітям війни» і колишнім в'язням концтаборів).

Імовірно, щоб показати світові, що навіть у той жахливий час «не всі німці були фашистами», на початку цього року німецький канал ZDF зняв трисерійний фільм за назвою «Наші матері, наші батьки», що розповідає про важку долю п'ятьох німців, друзів, які пройшли всі тяготи війни.

Усім відомо: ніщо так не впливає на масову свідомість, як кінематограф...

Суспільний резонанс

На батьківщині картина мала великий успіх: впливове видання Der Spiegel назвало її «подією року», фільм подивилися понад 21 мільйон глядачів. Ще б пак, головні герої — прості симпатичні люди, вбивають не з власної волі, гвалтують — теж «зважаючи на обставини», а одна з дівчат взагалі закохується в єврея... Їхні вчинки так чи інакше виправдані, а щиросердні переживання і життєві драми змушують глядача співчувати перипетіям їхньої долі. Крім того, творці стрічки наголошують на тому, що противник — тобто радянські й польські солдати, так само як і партизани — зовсім не були такими вже білими й пухнатими воїнами-визволителями.

У Польщі й Росії порвив авторів, утім, не оцінили, і фільм зустріли в штики. Занадто свіжа ще пам'ять про звірства нацистів, спалені села, десятки мільйонів убитих, післявоєнну розруху. У кожній третій родині є загиблі на тій війні, і ненависть до загарбників у формі вермахту виховувалася в кожному новому поколінні. Не дивно, що польський посол у Берліні Єжі Марганський направив керівництву телекомпанії ZDF відкритого листа з протестом, а російський МЗС надіслав ноту із жорсткою критикою та настійним «побажанням» надалі під час зйомок подібних картин дотримуватися історичної точності... Відреагували навіть зазвичай стримані британці. Газета The Daily Telegraph написала, що «німецька воєнна драма прагне розширити відповідальність за голокост», а щотижневик The Economist зазначив: «Фільм є спробою ревізії історії Третього рейху».

Кадр з фільму «Наші матері, наші батьки».

Дивитися чи не дивитися?

Як нам стало відомо, невдовзі й у нашого глядача з'явиться можливість подивитися стрічку, що набула широкого розголосу. В Україні демонструватиме її телеканал «Мега». Ми зв'язалися з керівництвом канала і з'ясували, що у зв'язку з аж ніяк не однозначними відгуками воно спочатку вагалося, чи варто закуповувати фільм, адже Україна постраждала під час війни чи не більше від всіх інших держав... Але, зрештою, було ухвалено рішення: українці повинні мати можливість побачити те, що спричинило такий резонанс у сусідів.

Генеральний директор канала Олексій Мустафін в інтерв'ю нашому виданню висловив сподівання, що телеаудиторія канала «Мега» досить зріла, щоб адекватно сприйняти цю «поживу для розуму», той, хто знає історію свого народу, світову історію, дивиться кіно й читає книжки, відрізнить правду від вимислу. Звичайно, хтось, можливо, вимкне на половині серії, гнівно вигукнувши, що «такого не може бути», когось захопить сюжетна й любовна лінії, які, до речі, прописані досить захоплююче (художню цінність стрічки доволі високо оцінили критики), хтось дізнається для себе щось нове...

ЗАПИТАННЯ ТА ВІДПОВІДІ

До демонстрації стрічки, яку український глядач зможе побачити вже у серпні, ми попросили Олексія МУСТАФІНА (на знімку) відповісти на декілька запитань, які буквально «лежать на поверхні», передбачивши в такий спосіб реакцію телеглядачів.

— Ви самі за професією історик, як ви оцінюєте фільм та ідею «виправдання німців», що лежить у його основі...

— З погляду фактів у фільмі багато натяжок і перекручувань. Але це художня стрічка. Вона не про те, що було насправді, а про те, як сприймали або навіть хочуть сприймати події 70-річної давнини ті, хто був за іншою лінією фронту.

— Молоде покоління, яке найчастіше не знає, хто переміг у ВВВ, може неправильно сприйняти ідею фільму й дійти висновку, що нацисти — хороші, а радянські солдати — звірі...

— Наскільки я зрозумів, автори фільму не намагаються виправдати нацизм. Швидше навпаки — показати, що в головних героїв дії нацистів викликають протест, принаймні внутрішній. Тобто виправдати намагаються саме німців, мовляв, не всі серед них були нацистами. Наскільки це відповідає історичній правді й чому більшість солдатів вермахту все-таки виконували накази, навіть злочинні, — інша річ. Молоді люди якраз можуть поставити собі запитання: «Чи готовий я чинити спротив злу, яке вершать мої співвітчизники, чи шукатиму виправдання своєму конформізму?»

— Як ви гадаєте, чи не образить кіно пам'ять людей, які боролися за Батьківщину й гинули за те, щоб ми зараз були живі?

— Ми робитимемо все можливе, щоб не образити почуттів тих, хто воював з фашизмом, не тільки в лавах Радянської Армії, а й в Опорі. Думаємо над формою подання цієї, прямо скажемо, неоднозначної стрічки. Але не прагнемо удавати, що її не існує в природі, і не існує такого погляду на війну, який, судячи з реакції на фільм у Німеччині, поділяють мільйони німців.

— Не секрет, що останнім часом великої популярності набувають ідеї нацизму і неонацизму, особливо серед молодіжного неформального руху. У тому числі й у нашій країні. Не чи поглибить фільм ситуацію?

— Саме в цьому й проблема, що нацистські ідеї здатні відроджуватися. Не обов'язково, до речі, у формі захоплення вченням Гітлера та атрибутикою третього рейху. Адже нацизм — це ідея національної винятковості й придушення будь-якого інакомислення нібито в ім'я нації. Не обов'язково німецької. На жаль, абсолютного імунітету проти цього вірусу немає в жодного з народів. Але фільм, думаю, змушує замислитися про те, як не піддатися цій заразі.

— Багато кінокритиків зазначають, що фільм знято якісно, він має свою художню цінність. Що коли він дасть поштовх широкій хвилі створення подібних картин, у тому числі в інших країнах? Ніщо не впливає на масову свідомість так, як кіно, і велика небезпека, що років, скажімо, через сто люди будуть впевнені, що у війні винні росіяни, а не німці. А там недалеко й до «переписування історії»...

— Певен, що підсумки Другої світової переписати не вдасться вже нікому. Винних у розв'язанні тієї страшної війни названо, і вони не можуть бути виправдані вже нічим. І ніколи. Але якщо такі фільми з'являються — це симптом. І краще його розглянути зараз, а не чекати, коли він латентно переросте в запущену хворобу. В історії багато страшних сторінок, здатних затьмарити майбутнє цілих народів. Але ми потребуємо, насамперед, чесної розмови про все, що було в нашому минулому. Якщо показ цього фільму допоможе розпочати таку розмову — ми вважатимемо своє завдання виконаним.

Чи любитиме космополіт сонями й калину?

НА ПЕДРАДУ

Шоста всеукраїнська науково-практична конференція з національного виховання, ініційована та організована Міжнародним освітнім фондом імені Ярослава Мудрого, відбулася в Бориспільському районі. У навчально-виховному комплексі села Щасливе освітяни активно обговорювали проблему «Інноваційні освітні технології національно-патріотичного виховання дітей та молоді в загальноосвітніх і позашкільних навчальних закладах».

Генеральним інформаційними спонсором заходу, як і попередніх патріотичних акцій, виступила редакція газети «Голос України».

Патріотизму навчають діти

Почалася конференція з урочистого нагородження переможців і лауреатів всеукраїнського конкурсу дитячих малюнків «Любіть Україну!». Його організували Фонд імені Ярослава Мудрого, Асоціація керівників закладів освіти «Відроджені гімназії України», Щасливський НВК. Журі для визначення переможців мало оцінити сотні кращих робіт (а це малюнки, графіка і комп'ютерна графіка юних обдарувань), надіслані учнями 1—11 класів, які відзначили спочатку в регіоні. До речі, творчі доробки було розміщено на сайті НВК, відвідувачі якого могли висловити свою думку щодо майстерності школярів. Переможцями стали 39 хлопців і дівчат, чиї роботи приваблювали оригінальністю, естетичним виглядом та відповідали темі конкурсу. Кращі з кращих представляли 15 регіонів країни, що переконливо свідчить про масову участь дітей та юнаків у патріотичній акції. І, зрозуміло, їхніх шкільних і позашкільних наставників, які на місцях сприяли активній творчості вихованців.

Бракує самоповаги

«Видатні педагоги Русова, Ушинський, Ващенко, Стельмахович та інші звертали особливу увагу на наповнення навчального процесу українським змістом, формування ґрунтовних знань про Україну, її мову, історію, культуру, — зазначила у своєму виступі на конференції президент Фонду імені Ярослава Мудрого Валентина Стрілько. — Зокрема, Ушинський зауважував, що українці мало знають про свою державу. Незнання України можна вважати головною причиною вкрай низької національної самоповаги... Нашу школу важко назвати українською, навіть ту, де викладання ведеться материнською мовою. Бо справді українською може бути лише та школа, як вища, так і загальноосвітня, де весь навчально-виховний процес наповнений українським змістом».

Природне право кожного народу мати свою національну школу. Як же це право реалізується в нашій країні?

Слово Валентині СТРІЛЬКО:

— Ви це зрозумієте, бодай поверхово проаналізувавши деякі освітні нормативно-правові акти. Скажімо, **Державний стандарт базової і повної загальної середньої освіти** жодним чином не зачіпає засад національно-патріотичного виховання. У ньому практично відсутній український акцент, навіть в освітній галузі («Мови та літератури»), яка є першорядною для плекання національної свідомості. Неприпустимим, вважаю, у стандарті є об'єднання вивчення української мови з мовами національних меншин. Жодної тези стосовно України, української літератури, мови як головних складових національного змісту освіти, мети та завдань галузі «мови і літератури» немає! І такий документ пройшов усі необхідні узгодження і був затверджений урядом! Як таке могло статися?! Де були опозиція, громадськість, інтелігенція, педагоги, керівники закладів?! Невже ми, як казав Тарас Шевченко, «Славних прадідів великих правнуки погані»?!

Вважаю, в українських школах виховують космополітів, адже за словником «космополіт, або громадянин світу, — людина, що ідентифікує себе більше за приналежністю до людства, аніж до окремого соціального класу, нації тощо».

ДОСЛІВНО

«Важливою складовою національно-патріотичного виховання є використання музейної педагогіки в навчально-виховному процесі. Практично кожна школа має музей. Найкраще у змістовому сенсі вони обладнані в закладах освіти Воронькова, Кірова, Гнідина, Щасливого. Музеї шкіл району — не приміщення для певної кількості експонатів, а місця проведення уроків та поурочної діяльності.

...На базі Гнідинської школи... працював опорний заклад із питань національно-патріотичного виховання».

Із виступу Миколи НЕРУША,
начальника відділу освіти
Бориспільської райдержадміністрації.

(До речі, започаткувала його свого часу тодішній директор Гнідинської ЗОШ Валентина Стрілько. Тисячі освітян із регіонів та з-за кордону приїжджали сюди по досвід. — Авт.).

Валентина Стрілько** (перша ліворуч) **з переможцями конкурсу «Любіть Україну!».

Грубо нехтуються національні цінності

На думку Валентини Стрілько та її колег, у **Концепції літературної освіти** (наказ Міністерства освіти і науки України від 26. 01. 2011 р. №58) виховні акценти зміщено, навіть небезпечні, оскільки підводять до усвідомлення, що українська мова та література — другорядні. Незважаючи на те, що багато положень концепції вельми слушні й надзвичайно актуальні в контексті, вона залишається антиукраїнською за суттю.

Сьогодні прагнення інтелігенції зберегти національні засади буття дедалі частіше наштовхуються на спротив провладних структур, їх небажання бачити країну модерною європейською державою. Такими настроями позначено більшість важливих документів, затверджених останніми роками галузевим міністерством, у тому числі і Концепція літературної освіти. Більше того, чиновники від освіти (в обхід поважних науковців, які брали участь у роботі над нею) виокремили особливу (чи не месіанську!) роль російської літератури у становленні всіх інших літератур, а надто української. І як тут не послатися на драматичну поему Лесі Українки «Оргія» і не згадати про «Рим, який ходив до Греції у школу по науку». Як тут не наголосити, що велика культура Росії починалася від стін Києво-Могилянської академії!

І як розуміти, запитували учасники конференції, фразу: «Світова література прилучає дітей **до загальнолюдських цінностей**, виховує толерантне ставлення до різних народів, народностей, рас і культур»? А українська література хіба цього не робить? І що це взагалі за розмінне поняття «загальнолюдські цінності»? Згадаймо за словником — це головна ознака космополітизму. А де НАЦІОНАЛЬНІ цінності? Де НАЦІЯ?

Викликає суттєві зауваження й проект **Концепції мовної освіти**, розроблений МОН. У вступній частині її цілком слушно окреслено вплив глобалізації на гуманізацію освіти, ґрунтовно доведено актуальність цього нормативного документа, проте не сформульовано чітко його мету стосовно місця української мови як державної. У Концепції не наведено визначення термінів, якими послуговуються автори тексту: державна мова, рідна мова, іноземна мова, мова меншин тощо.

Взявши до уваги науково–теоретичний і практичний матеріал, представлений на конференції, її учасники пропонують:

— ініціювати створення творчої групи для розроблення пропозицій до законопроекту «Про українське патріотичне виховання»;

— продовжити роботу над створенням регіональних, місцевих (локальних) програм українського патріотичного виховання громадян;

— підготувати комплекс заходів щодо залучення до українського патріотичного виховання сімей;

— більш активно й цілеспрямовано використовувати науковий потенціал вищих навчальних закладів і наукових установ;

— продовжити роботу щодо розвитку й удосконалення традиційних форм українського патріотичного виховання.

Із ухвали учасників конференції, що відбулась у Щасливському НВК.

Іван ІЛЛЯШ.
Київська область.

Фото надано Фондом імені Ярослава Мудрого.

ДО РЕЧІ

У Національному музеї-заповіднику «Битва за Київ у 1943 році» відбувся перший після довготривалої перерви героїко-патріотичний зліт керівників навчальних закладів столиці. Під час заходу учасники та гості зміцнили свої знання про битву за Київ, випробували сили в подоланні смуги перешкод, облаштували місце дислокації у стилі воєнних років та приготували обід у польових умовах. У зльоті взяли участь 11 команд.

Завершилося цікаве дійство душевним гала-концертом «Пісні нашої Перемоги».

«Роль вчителя у вихованні патріотизму дітей,.. пошани до героїв-визволителів надзвичайно важлива. Саме тому проведення таких заходів у різноманітних форматах необхідно відроджувати та підтримувати», — зазначив заступник голови Київської міськдержадміністрації Віктор Корж.

КАЛЕНДАР

«Привіт маленькому Горленяткові...»

На початку нинішнього року минуло 160 літ від дня народження Василя Горленка (1853—1907) — українського літературознавця, фольклориста, етнографа. Його називають першим українським культурологом, а дослідник Сергій Білокінь взагалі вважає, що українська культура XIX століття «не знала блискучішого есеїста, аніж Горленко». Тим часом сотні його статей, розпорошені по старих російських та українських періодичних виданнях, досі не пущені в науковий обіг. У Вікіпедії ми теж знайдемо лише досить скупі й уривчасті відомості про цього видатного діяча. З огляду на це, варто вітати появу монографії Івана Забіяки «Епістолярна спадщина Василя Горленка» (книгу тиражем 300 примірників недавно видано за сприяння Прилуцького осередку Чернігівського земляцтва в Києві). Кандидат історичних наук Іван Забіяка — земляк Горленка, родом з Ярошівки (тепер село Українське Талалаївського району Чернігівської області).

Василь Горленко походив з відомого роду прилуцьких полковників. Один з його предків був соратником Мазепи. Батько Василя особисто знав Тараса Шевченка, який в одному зі своїх листів передавав вітання «малому Горленяткові». Майбутній культуролог одержав добру освіту — спочатку в Ніжинському ліцеї, потім у паризькій Сорбонні, публікувався в знаменитій газеті «Фігаро». Мав добру спадщину — 400 десятин землі, що, на перший погляд, давало йому економічну незалежність для творчої роботи. Хоча насправді господарство з'їдало чимало часу й сил. Інколи Горленко змушений був писати термінові статті, скажімо, для «Киевской старины», під час обмолоту збіжжя, прямо в клуні. Промовистий контраст — від Парижа до клуні! А втім, інакше бути не могло, адже тоді для служби українській справі в Імперії не існувало посад, і він усе життя отак розривався між служінням своїй культурі й необхідністю вижити. Один з розділів книги Забіяки присвячено якраз біографії Горленка — наскільки ця біографія відбита в його листуванні. Це важливо, бо й досі в його життєписі можна зустріти чимало неточностей. У цьому розділі книжки подано уточнені відомості про його народження, про працю в журналі «Киевская старина» та про петербурзький період, коли він співробітничав з «Биржевыми ведомостями» і «Новым временем». Дуже цікавий третій розділ — про його участь у виданні творів та листів Пантелеймона Куліша, про взаємини з Панасом Мирним та родиною Скоропадських.

Це книжка не для розважального читання, це радше путівник для інших дослідників, які відтепер знатимуть, що в яких архівах лежить і не марнуватимуть часу на зайві пошуки. За них це зробив Іван Забіяка. Але є в книжці й деталі, цікаві не лише для науковців. Ось лише одна з таких. Свого часу Горленко намагався розгадати, хто був автором знаменитої книжки «Історія русів». Це давня дискусія, якій вже понад 200 років, і вона досі не закінчена остаточно. У Горленка була гіпотеза, що авторів у книги було двоє, він вважав, що це Василь і Григорій Полетики, батько і син. Ці висновки базувалися на інтуїції. Але тепер, коли до аналізу тексту залучаються новітні технології, було проведено комп'ютерний лінгвістичний і кількісний аналіз тексту — і виявилось, що авторів таки двоє! А це — аргумент на користь гіпотези Горленка, який жив задовго до комп'ютерів.

Христофор ГРУША.

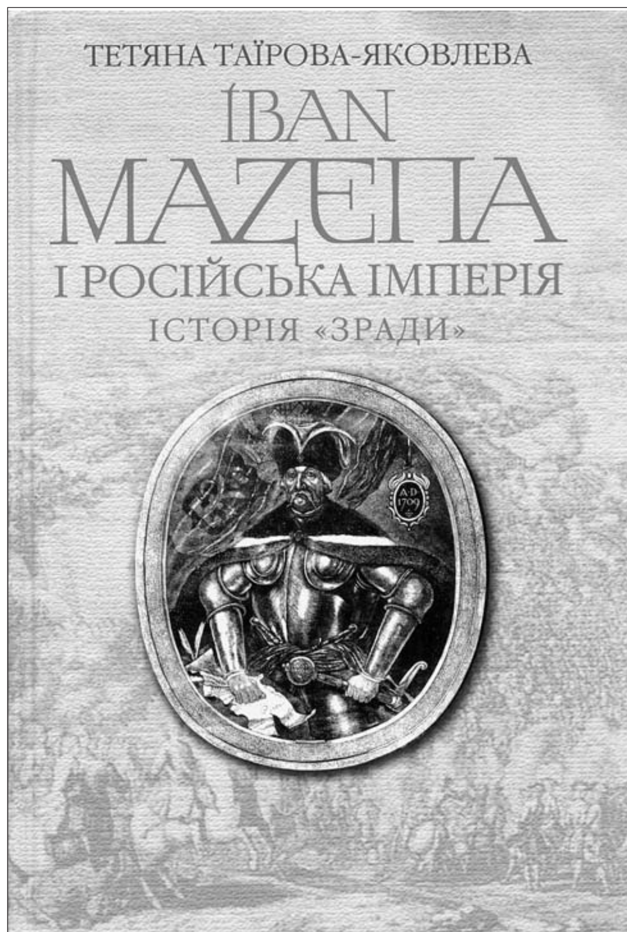
ГОЛОС УКРАЇНИ № 135 (5635)
СЕРЕДА, 24 ЛИПНЯ 2013

На Дніпропетровщині вшанували воїнів Армії Української Народної Республіки — благодійний фонд «Героїка» відкрив меморіальну дошку сотнику Никифору Авраменку та пам'ятник на могилі козака Спиридона Тропка *(Українська правда)*

У Тернопільській обласній універсальній науковій бібліотеці відбулися літературні читання, присвячені 125-літтю від дня народження видатного єврейського письменника, нобелівського лауреата Шмуеля Йосефа АГНОНА, *інформує наш власкор Любов Левицька*

Яку імперію будував гетьман Мазепа

Нещодавно вийшло друком перевидання українською мовою монографії відомої петербурзької дослідниці: Таїрова-Яковлева Тетяна. Іван Мазепа і Російська імперія. Історія «зради». — Київ, 2013. — 403 с. Два роки тому російський варіант книги опинився в центрі уваги наукових кіл та широкої громадськості.

Чи не найбільшої критики українських істориків зазнала центральна ідея праці Т. Таїрової-Яковлевої:

«Головна теза цієї монографії (вона, ймовірно, здивує багатьох необізнаних і дуже засмутить псевдопатріотів обох напрямів): Іван Мазепа зробив видатний внесок у створення Російської імперії».

В українському, більш «академічному» за оцінкою авторки, виданні ця думка зазнала певної модифікації: «Події у Гетьманщині розгорталися на тлі глибоких змін, що відбувалися в Росії під впливом реформ Петра. Творилася імперія. Мазепа та його оточення були активно й успішно втягнуті в цей процес». Залишилося в українському варіанті і таке твердження: «Факти вперто свідчать про те, що тривалий час Мазепа тісно пов'язував власне майбутнє і майбутнє своєї вітчизни з Петром та його ідеями перетворень».

Усе, що не вписувалося в цю схему, залишалося поза увагою Т. Таїрової-Яковлевої. Так, розглядаючи так звані Московські статті, тобто угоду гетьмана з Петром восени 1689 року, дослідниця оминає дві характерні статті — 11-у й 12-у.

В 11-й гетьман висловлює побажання: «В охотных полках конных и пеших людей в розписи умалилося, і чтоб Іх Царское Величество указали те полки новыми людьми доповнить». Це побажання було задоволено повністю.

Стаття 12: «Чтоб указали Великие Государи Іх Царское Величество Новобогородицкой город доволно ратными людьми із женами населить, при которых бы ратных людех із малороссийских городов жители зело охотнее на слободе селитися і разселятися». І на це він отримав дозвіл.

У цих двох статтях неважко помітити, що гетьман творив підвалини своєї власної держави.

По-перше, добився дозволу на створення регулярної армії — атрибуту незалежної держави; по-друге, заселяючи українцями неосвоєні доти землі, Мазепа прагнув забезпечити геополітичний простір, необхідний для функціонування суверенного державного організму.

Побудові бази незалежної держави була підпорядкована і політика стосовно Правобережжя. Таїрова-Яковлева справедливо зауважує, що це питання залишається маловивченим.

Утім, деякі зрушення все-таки сталися. Передусім слід відзначити фрагмент передмови до частини II «Універсалів Івана Мазепи (1687—1709)» і їх упорядників — І. Бутича і В. Ринсевича. Так, історики-архівісти чітко зазначили:

«До честі Мазепи, він так само, як і попередники, переймаючись національними інтересами, наскільки було можливо, саботував всупереч Москві болісні для Гетьманщини норми договору (Вічного миру 1686 року між Польщею і Московським царством. — О. Д.).

Гетьман намагався поступово взяти під свій контроль правобережну смугу землі вздовж Дніпра, починаючи від Придніпровського Полісся та закінчуючи кордонами Запоріжжя».

І. Бутич і В. Ринсевич переконливо показали, що експансія Мазепи на Правобережжя починається буквально з перших днів його гетьманства. Так, уже 17 вересня 1687-го він видає універсал про «підтвердження дозволу київського митрополита Гедеона Святополка Четвертинського Київському Кирилівському Святотроїцькому монастирю зайняти Ржищевський монастир з наданням йому села Ячники та давніх земель Ржищевського монастиря». До того ж в універсалі було зазначено, що ці землі належать до лівобережного Переяславського полку! Але ж згідно зі статтею VII Вічного миру, землі на правому березі Дніпра між Стайками і Тясмином перетворювалися на незаселену нейтральну смугу і аж ніяк не могли належати до Переяславського полку.

Далі вчені констатують, що на початку XVIII ст. відбувається тотальне освоєння Канівщини, а з 1704 року, коли Мазепа на чолі 40-тисячного українського війська опинився на Правобережжі, гетьман переходить від «прихоплення» придніпровської території до поширення Гетьманщини вглиб Правобережжя.

Вагомий внесок у дослідження проблеми Правобережжя зробив В. Станіславський. У вступній частині до 2-го тому «Листів Івана Мазепи» історик робить важливий висновок. «Вважаємо, що у прагненні повернути під свою владу Правобережне Подніпров'я І. Мазепа став продовжувачем справи попередника на гетьманській посаді. Він виступав проти поширення польської влади на ці землі, думав про можливість нової війни з Річчю Посполитою з метою поширення своєї влади на українські терени на захід від Дніпра. У будь-якому разі правобережні подніпровські землі мали надзвичайно важливе значення для **української держави**.

Ще один висновок В. Станіславського: від самого початку Північної війни Правобережжя було для Москви «другорядним, порівнюючи з її власними політичними цілями». Цей висновок учений зробив на основі аналізу інструкції, що її отримав російський дипломат Василь Посніков, котрий вирушав до Польщі (грудень 1700 року). «Дипломат мав докласти зусиль для того, щоб схилити Річ Посполиту до союзу з Російською державою проти Швеції. В обмін на допомогу польських і литовських військ цар був готовий віддати українські землі, які за Вічним миром залишалися незаселеними... У разі ж непоступливості сейму, В. Посніков був уповноважений погодитися на заснування Річчю Посполитою на Правобережному Подніпров'ї своїх населених пунктів», — описує зміст інструкції В. Станіславський.

У цих невеликих, проте дуже змістовних працях окреслені основні моменти політики Мазепи щодо Правобережжя. Насамперед, він здійснював українську експансію з перших днів перебування при владі. При цьому гетьман постійно посилював тиск у цьому напрямі: від «тихої», «повзучої» експансії — до поширення Гетьманщини вглиб території, що належала Польщі. Українські історики встановили, що Правобережжя було з перших місяців Північної війни розмінною монетою Москви у торгах з Річчю Посполитою, тоді як Мазепа керувався **національними інтересами свого народу й української держави**.

На жаль, Т. Таїрова-Яковлева не помітила цих праць. І у неї недостатньо проявляється головна риса політики Мазепи стосовно Правобережної України — наростаюча експансія. Дослідниця починає відстежувати політико-економічний натиск Мазепи з грудня 1706 року, коли він обдарував селами Яхни і Микитинці в Корсунському повіті компанійського полковника Танського. Насправді цей процес почався за кільканадцять років до того.

Висвітлюючи політичну і збройну боротьбу за Правобережжя, науковець не акцентує уваги на відмінності у підходах до неї Мазепи й Петра І. Якщо український гетьман виборював свою рідну землю, то московський цар розглядав Правобережжя як приз для польського короля Августа II в нагороду за союзництво. У результаті первинна гіпотеза дослідниці про те, що Правобережжя стало однією з причин конфлікту між Петром і Мазепою в 1708 році, не була підкріплена належними фактами й висновками і повисла у повітрі.

Оминаючи в своїй новій книзі державотворчі зусилля Мазепи, Т. Таїрова-Яковлева певною мірою заперечує саму себе. Так, у біографії гетьмана, що вийшла 2007 року в знаменитій серії «ЖЗЛ», вона абсолютно доречно зазначала:

«Приписуючи Мазепі різноманітні фантастичні плани, історики залишають поза увагою реальний факт: насправді він просто будував свою Гетьманщину. Таку, яку він собі уявляв, будучи освіченою й передовою людиною свого часу: просвічену, економічно процвітаючу, без внутрішніх смут і конфліктів».

Згідно з логікою вченої, та квітуча Гетьманщина мала стати невід'ємною складовою Російської імперії. Та є всі підстави думати, що Мазепа міркував дещо інакше. Він не міг не усвідомлювати, що в разі успіху його зусиль щодо об'єднання всіх етнічних українських земель в єдине ціле, територія омріяної ним держави могла сягнути близько 400 тис. квадратних кілометрів.

За кількістю населення Україна на початку XVIII ст. не поступалася сусідам. Точні дані є за 1719 рік. Тоді загальна кількість етнічних українців за підрахунками дослідника В. О. Романцова становила майже 5740 тисяч. Водночас «Населення, розкидане по величезному простору Росії, становило наприкінці XVII століття всього лише 5,6 млн. чоловік», — пише доктор історичних наук, професор Євген Анісімов. Щодо Польщі, то за даними Британської енциклопедії на середину XVII ст. її населення дорівнювало 7 млн. осіб, з яких майже два мільйони були українці.

А тепер додамо до цих чинників «економічний бум» України тих часів, який констатує Т. Таїрова-Яковлева. І отримуємо картину самодостатнього державного організму, який за усіма геополітичними критеріями (територія, населення, економіка) мав усі підстави для повноцінного функціонування.

Хоча Мазепа й не знав категорій геополітики, він свідомо будував незалежну українську державу, активізуючи всі геополітичні чинники її існування. Зручніше зробити це було під крилом Московського царства. Тому він і не думав про повстання: з часом, досягнувши могутності своєї країни, він зміг би говорити на рівних із сильними сусідами, позаяк розбудована ним Україна ставала би повноважним суб'єктом міжнародних відносин.

Стратегічний задум гетьмана краще за інших зрозумів галицький політик і публіцист початку XX ст. В'ячеслав Будзиновський. «Він бунту не робив з двох причин. Перше тому, бо знав, що ще не сила України виграти бунт, а друге, що цар ще потребував козаків і тому свої «реформи» на Україні відкладав на пізнійше. Мазепа старав ся використати сей час на се, аби скріпити сили України так, щоби в хвили, коли вже доконче треба буде зірвати з Москвою, Україна могла виграти справу. Тому то Мазепа насамперед очистив всю старшину козацьку від усяких москвофілів-зрадників. Мазепа кольонізував пустарі України, щоби край мав густійше населенє, більше рук до плуга і більше рук до шаблі. Мазепа будував фортеці, ніби для царя, але властиво для себе. Він виливав гармати і збирав гроші, без котрих ніяка війна неможлива. Він старав ся придбати конечних для кожної держави образованих людий, тому засновував школи, та висилав богато способних молодців до заграничних шкіл», — писав В. Будзиновський.

Якби старому гетьманові поталанило реалізувати свої далекосяжні плани, то сьогодні Україна мала б зовсім інший вигляд на політичній мапі Європи.

Олександр ДУБИНА,
кандидат історичних наук.

Київ.

Брендинг Кіровограда перемагає

Гран-прі та перше місце за брендинг Кіровограда з Міжнародного фестивалю територіального маркетингу і брендингу OPEN-2013, що відбувся у Мінську наприкінці червня, привезла дизайн-студія LINII (Москва, Росія).

Тож недарма у професійних колах Кіровоград починають сприймати як піонера системного територіального брендингу і маркетингу в Україні.

Разом із автором дизайну Михайлом Губергріцом до створення проекту LINII доклали зусиль Ірина Жарова, Денис Візгалов, Максим Алімкін, Анастасія Ісаєва, Олександр Трубін та інші.

Використовуючи на початковій стадії імідж Кіровограда як танцювальної столиці України, творці проекту-переможця обрали два основні принципи розвитку міста — «рух» (мобільність, активність, спорт, транспорт, інформаційні й фінансові потоки, рух ідей) і «смак» (як творчу складову міста, його культурний код). Потім поєднали ці два поняття для створення основної концепції розвитку міста з девізом «Рухайся зі смаком».

У планах проекту — формування довгострокової стійкої репутації Кіровограда як успішного міста України, привабливого для інвесторів і туристів, як першого міста, що здійснило своє «перезавантаження», а також нарощування Кіровоградом функцій міста для життя, ідеального для самореалізації.

Те, що цей проект отримав перемогу та став призером — дуже показово. Адже сьогодні Україна лише долучається до світових тенденцій розвитку, які сприяють виявленню самобутності, зручності та легкості проживання. Шкода, що навіть у таких прогресивних сучасних напрямках розвитку ми більше спираємося на іноземні, а не на вітчизняні розробки.

Цього року конкурс проводився вдруге. Розробники територіальних брендів з України, Білорусі, Росії, Болгарії і Киргизстану подали на конкурс 37 проектів.

Серед майже двох десятків номінацій конкурсу найбільше уваги приділено брендингу — розробці брендів країни, регіону, місцевості, туристичного об'єкта. Окрему нішу посіли проекти, що стосуються розвитку великих промислових конгломерацій та мегаполісів. На жаль для нас, майже всі вони — про розвиток індустріальних центрів інших держав, зокрема Росії. Багато проектів стосувалися бренда Мінська.

Петро МЕЛЬНИК.

Кіровоградська область.

На знімках: елементи презентації бренда Кіровограда на фестивалі.

Фото надано автором.

ДО РЕЧІ

Минулорічним власником гран-прі фестивалю став проект «LIVE RIGA» (Air Baltic, Рига, Латвія).

ОГОЛОШЕННЯ

Господарський суд Харківської області (61022, м. Харків, пл. Свободи, 5, Держпром, 8-й під'їзд) постановою від 09.07.2013 р. по справі № 922/905/13-г визнав банкрутом товариство з обмеженою відповідальністю "Т-Інжинірінг" (місце реєстрації: 61057, м. Харків, вул. Римарська, 4, код ЄДРПОУ 33205129; п/р 26004010043779 в АКБ "Золоті Ворота", МФО 351931) та відкрив ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором банкрута призначено арбітражного керуючого Саутенка Сергія Олеговича (свідоцтво Міністерства юстиції України № 216 від 20.02.2013 р., поштова адреса: 61105, м. Харків, вул. Киргизька,19, корпус 1, кім. 403), тел. 739-06-77.

Господарський суд Харківської області (61022, м. Харків, пл. Свободи, 5, Держпром, 8-й під'їзд) постановою від 11.07.2013 р. по справі № 922/2435/13 визнав банкрутом товариство з обмеженою відповідальністю "Сателіт" (місце реєстрації: 61064, м. Харків, Профспілковий бульвар, б. 64, код ЄДРПОУ 32676360; п/р 26008119894 в АТ "Райффайзен Банк Аваль") та відкрив ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором банкрута призначено арбітражного керуючого Саутенка Сергія Олеговича (свідоцтво Міністерства юстиції України № 216 від 20.02.2013 р., поштова адреса: 61105, м. Харків, вул. Киргизька,19, корпус 1, кім. 403, тел. 739-06-77). Заяви кредиторів приймаються протягом місяця від публікації оголошення.

Постановою господарського суду Львівської області (79014, м. Львів, вул. Личаківська,128) по справі № 914/2310/13 від 02.07.2013 р. Товариство з обмеженою відповідальністю "Сучасні дорожні технології" (80300, Львівська обл., Жовківський р-н, м. Жовква, вул. Вокзальна, буд. 14, ідентифікаційний код 32793214) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором банкрута призначено Аверкіна Романа Євгеновича (проживає за адресою:інд. 79070, м.Львів, вул. Чукаріна, 12 кв18).

Заяви кредиторів з вимогами до банкрута приймаються протягом місяця з дня публікації цього оголошення.

Ухвалою господарського суду Харківської області (61022, м.Харків, майдан Свободи, 5, Держпром, 8-ий під'їзд) від 01.07.2013 року порушено провадження у праві №922/2352/13 про банкрутство Приватного підприємства "Аеромакс-Сервіс" (61022, м. Харків, вул. Ромена Ролана, 7, кв.22. Код ЄДРПОУ 35897868; п/р 2600130810837 в ПАТ "Діамантбанк", МФО 320854). Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Колісника Андрія Олеговича, свідоцтво №832 від 16.04.2013 року (79017, м.Львів, вул.Тарнавського, 104Б/54). Заяви кредиторів, санаторів приймаються протягом тридцяти днів з дня опублікування оголошення.

Постановою Господарського суду міста Києва (01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44) від 25.06.2013 р. у справі №910/9778/13 Товариство з обмеженою відповідальністю "Біг Дачмен Україна" (04136, м.Київ, вул. Маршала Гречка, буд.13, офіс 903, код ЄДРПОУ 35132847, адреса для листування:02095, м. Київ, вул. Срібнокільська, буд. 24, а/с70) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру. Ліквідатором по даній справі призначено арбітражного керуючого Гусара Івана Олексійовича (свідоцтво на право здійснення діяльності арбітражного керуючого №143, видана Міністерством юстиції України 15.04.2013 року), адреса для листування: м. Київ, а/с 29, 01030, тел. (067) 231- 15- 21.

Кредитори мають право заявити свої вимоги до боржника, який ліквідується, у місячний строк з дня офіційного оприлюднення повідомлення про визнання боржника банкрутом.

Фонд гарантування вкладів фізичних осіб повідомляє:

16 липня 2013 року внесено зміни до реєстру учасників Фонду гарантування вкладів фізичних осіб: до реєстру учасників Фонду включено ПУБЛІЧНЕ АКЦІОНЕРНЕ ТОВАРИСТВО "БАНК АВАНГАРД", свідоцтво учасника Фонду №222 від 16.07.2013. 0-800 308108; www.fg.gov.ua

---

Господарський суд Рівненської області (м. Рівне, вул. Набережна, 26А) ухвалою від 11 квітня 2013 року по справі №918/291/13-г порушив провадження у справі про банкрутство ТзОВ "Дубровицький завод продтоварів" (34100, Рівненська обл., Дубровицький район, м. Дубровиця, вул. Залізнична, 3, код ЄДРПОУ 33660057, р/р 26006054703590 в РФ ДВ "Приватбанк", МФО 333391).

Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Михайловського Сергія Володимировича (43000, м. Луцьк, вул. Ландау, 1, ІК 3070604379, Свідоцтво № 413 від 22.03.2013 року).

Заяви кредиторів приймаються протягом 30 днів з дня публікації оголошення.

Арбітражним керуючим Бойком А.І. (Свідоцтво на здійснення діяльності арбітражного керуючого №879 від 17.04.2013 року) проводиться конкурс із визначення торгуючої організації, яка буде задіяна як організатор проведення торгів (аукціону) з продажу майна боржників у процедурі банкрутства. Пропозиції щодо порядку, умов та строків проведення торгів (аукціону), суми винагороди, інформація, щодо досвіду роботи з проведення аукціонів, наявність ліцензії на здійснення діяльності , тощо приймаються за адресою: 03115, м. Київ, вул. Котельникова, 1, кв. 60. Пропозиції приймаються в строк до 01.08.2013 року.

Господарський суд м. Києва (01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-Б) Постановою від 06.11.2012р. по справі № 5011-28/3880-2012 визнав банкрутом та відкрив ліквідаційну процедуру ТОВ "Серхіо - Інвест" (01004, м. Київ, вул. Басейна, буд. 9, кімн. 3, код 36590941). Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Щербаня Олексія Миколайовича, ліцензія серії АВ № 499179 від 02.02.2010 р., поштова адреса: 01030, м. Київ, а/с 157.

Постановою Господарського суду Донецької області від 11.07.2013р. по справі про банкрутство № 905/2888/13 Товариство з обмеженою відповідальністю Управління будмеханізації "Південь-Азовбуд" (87030, Донецька обл., Володарський р-н, с. Македонівка, вул. Гагаріна, 40, код ЄДРПОУ 34626698) визнано банкрутом, відкрито ліквідаційну процедуру, ліквідатором призначено арбітражного керуючого Патерилова Віталія Вікторовича (Свідоцтво № 606 від 02.04.2013р., адреса: 83050, м. Донецьк, А/С № 6915, тел.(095)5636359). Вимоги кредиторів можуть пред'являтися протягом двох місяців з дня офіційного оприлюднення цього повідомлення.

Постановою господарського суду Запорізької області (69001, м. Запоріжжя, вул. Шаумяна, 4/Тюленіна, 21) від 09.07.2013 р. по справі № 908/2165/13 Товариство з обмеженою відповідальністю "Науково-виробнича компанія "Укрспецтехнологія"" (код ЄДРПОУ 32341530, 69063, м. Запоріжжя, вул. Горького, 27/29) визнано банкрутом, відкрито ліквідаційну процедуру. Ліквідатором призначено голову ліквідаційної комісії Мартиненко Наталію Михайлівну (адреса для листування: 69035, м. Запоріжжя, а/с №7575),

Претензії кредиторів і заяви приймаються протягом тридцяти днів з дня публікації оголошення.

Ліквідатор товариства з обмеженою відповідальністю "Торгово-інвестиційна компанія "ВИД" Білинський-Гродзь Ю. М. оголошує конкурс із визначення торгуючої організації, що буде визначена як організатор проведення аукціону (торгів) з продажу майна боржника у процедурі банкрутства. Пропозиції щодо порядку, умов, строків проведення аукціону (торгів), суми винагороди, інформації про досвід роботи, наявність ліцензій та інших документів на право здійснення відповідної діяльності тощо приймаються до 30.07.2013р. за адресою: 79007, м. Львів, вул. Наливайка, 3/9.

У провадженні господарського суду Одеської області знаходиться справа № 916/1675/13 про визнання банкрутом Товариства з обмеженою відповідальністю "СМАК". Постановою суду від 17 липня 2013 року Товариство з обмеженою відповідальністю "СМАК" (65014, м. Одеса, вул. Пушкінська. буд. 55; ІК 31314312) було визнано банкрутом та відкрито відносно нього ліквідаційну процедуру. Ліквідатором призначено гр. Фещенко Людмилу Іванівну.

Євпаторійський міський суд викликає ХІЛЬКО ІРИНУ АЛЬБЕРТІВНУ (АР Крим, м. Євпаторія, смт Заозерне, вул. Гайдара, 35) як відповідача у судове засідання по цивільній справі за позовом Вершкова Сергія Михайловича про стягнення боргу.

Судове засідання відбудеться 29 липня 2013 року о 13 год. 30 хв. за адресою: АР Крим, м. Євпаторія, проспект Леніна, 30.

СУДДЯ ЄВПАТОРІЙСЬКОГО МІСЬКОГО СУДУ АР КРИМ Т.В. РУЖИЦЬКА

Постановою Господарського суду Черкаської області (18005, м. Черкаси, вул. Шевченка, 307) від 19.07.2013 р. по справі № 925/1054/13 Товариство з обмеженою відповідальністю з іноземними інвестиціями "АЛЬФА-ЧЕРКАСИ" (код ЄДРПОУ 22806264, юридична адреса: 18015, м. Черкаси, вул. Ільїна,248а, р/р 26005057001737 в ПАТ КБ "Приватбанк") визнане банкрутом, відкрита ліквідаційна процедура та призначений ліквідатором голова ліквідаційної комісії Биченко Володимир Миколайович (м. Черкаси, вул. Толстого, буд. 78, кв. 24, ідентифікаційний номер 2344802294).

Претензії кредиторів приймаються ліквідатором протягом одного місяця за адресою: м. Черкаси, поштове відділення 18001, а/с 270.

Згідно з Постановою Правління Національного банку України № 269 від 05 липня 2013 року продовжено процедуру ліквідації Комерційного банку "Українська фінансова група" - товариство з обмеженою відповідальністю із 05 липня 2013 року до 05 грудня 2013 року. Інформація кредиторам щодо ліквідації банку надається за адресою : м.Київ, вул. Горького, 48. тел.2487216, у робочі дні, з 9.30 до 17.30

Постановою від 03 липня 2013 року Господарського суду Рівненської області (33013, вул. Набережна, 26а, м. Рівне), справа №5019/546/12, визнано банкрутом та відкрито строком на 12 місяців ліквідаційну процедуру Приватного підприємства "АВТО-ОСКАР" (юридична адреса: 33000, вул. Фабрична, 2а, м. Рівне, ІК 31211304). Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Прокопчука Олега Михайловича (ліцензія Міністерства юстиції України на право провадження діяльності арбітражних керуючих від 6.12.2011 року, серія АВ №600554). Вимоги кредиторів за зобов'язаннями Приватного підприємства "АВТО-ОСКАР", що виникли під час проведення процедури банкрутства, приймаються протягом двох місяців з дня опублікування даного оголошення та надсилаються на поштову адресу ліквідатора: 34400, м-н Вараш, 43, офіс 5, м. Кузнецовськ, Рівненська область.

ПОСИДЕНЬКИ

№ 135 (5635) СЕРЕДА, 24 ЛИПНЯ 2013

Сьогодні в Україні очікується нестійка погода, подекуди можливі опади. Вітер західний, північно-західний, 7—12 м/с. Температура вночі становитиме 10—17 градусів тепла, на півдні — до 20 вище нуля. Вдень 18—24, на узбережжях морів та Закарпатті 25—30 градусів.

ЦЬОГО ДНЯ, 24 ЛИПНЯ

■ **1918.** Гетьман України Павло Скоропадський затвердив закон про обов'язковість військової повинності, де було зазначено, що її мусять виконувати в свій час усі громадяни України. ■ **1933.** Звернення греко-католицького єпископату Галичини до світової громади про голодомор в Україні, про вимирання українських селян. ■ **1964.** На 69-му році життя помер Максим Рильський — визначний поет, вчений і громадський діяч, директор Інституту мистецтвознавства, фольклору та етнографії АН УРСР, академік. ■ **2000.** Президент України Леонід Кучма підписав Указ «Про державну підтримку національних творчих спілок України».

ЛЕГЕНДИ ЗЕМЛІ НАШОЇ

Три сестри-смереки

У Національному парку «Сколівські Бескиди» на Львівщині, у пралісі, три велетенські смереки сплелися між собою в єдине дерево. Добре видно три корені, а далі височіє один стовбур із широкими хвойними кронами. Обійняти його неможливо. Достеменно невідомо, скільки йому років. З уст в уста передають горяни таку легенду.

У давнину на цьому місці була хатина, в якій мешкала невелика родина. Скоро від тяжкої праці в лісі не стало голови сім'ї. Мати виховувала своїх трьох донечок сама: як могла догоджала, пестила, аж доки вони не виросли нахабними та невдячними. Одного разу мати від недуги та смутку в душі злягла. Але байдуже було донькам. Прохала ненька подати склянку води чи окраєць хліба — марно. Старша

кивала на середущу, а та спихала на молодшу. Так і сперечалися цілий день, хто прислужиться матері. Надвечір сталося диво. Сива ненька раптом зіпнулася на ноги та, підійшовши до віконечка, здійняла з розпуки руки до неба — і враз стала зозулею. Діти одразу кинулися за нею, зрозуміли свою життєву помилку, та було пізно...

Гірко заплакали доньки, щиро просили прощення, та мати вже не відповідала. Тоді вони поклялися, що виконуватимуть усі прохання людей, щоб сповна спокутувати свою провину перед найдорожчою людиною — матінкою. У великій зажурі обійнялися три сестри над шумливим водоспадом, та так і застигли навіки в подобі смерек. Люди щиро дивувалися такому сплетінню. Але згодом зауважили, що і справді прохання того, хто торкався крислатої смереки та промовляв бажання, обов'язково здійснювалися. Вість про це рознеслася далеко за межі краю. На дереві й понині висить табличка з назвою «Три сестри». Старожили кажуть, що відтоді й зозуля в лісі свої яйця підкидає в чужі гнізда, бо боїться сама виховувати своїх діток. Де тут вигадка, де реальність, тепер уже годі розібрати.

Тетяна ЗІНКЕВИЧ.

Мал. Миколи КАПУСТИ.

Як колись дощ викликали

ХРАНИТЕЛІ ТРАДИЦІЙ

У кожного народу — своя наука, як у посуху викликати дощ. Є секрети, як хмари розігнати, та про них іншим разом. Напевно, такі здібності не зашкодили б і нашим сучасникам. Бачте, які непередбачувані коліна викидає нам природа: то пече немилосердно, то заливає безбожно.

Дослідники фольклору описують чимало способів «запрошення» небесної води на землю. Наприклад, в Україні символи заклинання донині побутують на писанках. Якщо перед Великоднем довго не було дощу, то народні майстри на яйцях малювали граблі. У магію писанки дуже вірили і не сумнівалися: щойно намалюють достатньо грабельок, так дощ і піде.

Старі люди на Поділлі, згадуючи посушливі весни, кажуть: писанки й справді допомагали. А чому саме граблі стали знаком? Пояснюють: хто ж у суху землю зерно загортає, картоплю садить? Коли дощ її зволожить, тоді і сіють. Тож люди подавали знак стихії: агов, граблі чекають!

Наші побратими білоруси зберегли стародавній обряд виклику дощу. Під час сильної посухи жінки «орють» річку плугом, співаючи. Фольклористи запевняють: у цього дійства язичницьке коріння.

У Румунії дівчата в спідницях, сплетених із виноградної лози та тонких гілок, танцюють на сільських вулицях, а господарі виходять обливати їх водою.

Чеченці вірять: дощ піде, якщо вбити й підвісити змію або зруйнувати вороняче гніздо (ворону вважали провісницею негоди).

Македонці вдягали в жіночий одяг дерев'яну лопату та «водили» її до хати до хати. Лопату називали княгинею, вона мала садити в піч хліби, а їх буде з чого місити, якщо дощ зросить ниву та виросте врожай.

На Поділлі суворо забороняли жінкам пекти хліб у п'ятницю, бо це великий гріх, що накликає посуху.

Упродовж багатьох років автор цих рядків була свідком обряду заклинання дощу в селі Фурманівка Кам'янець-Подільського району на Хмельниччині. Якщо довго стояла спека, земля тріскалася, а на небі не було жодної хмаринки, збиралися кілька удовиць та йшли гуртом до польових джерел, прочищали кринички, молилися про дощ, потім брали води у відра та несли до цвинтаря, щоб вилити її на могили родичів. Жінки вірили, що покійники попросять Бога змилостивитися над їхнім краєм і дати животворну вологу землі.

На Житомирщині водою поливали не могили, а одне одного, приказуючи: «Як на тебе ллється вода, так щоб дощ обливав землю з цебра». Найкраще було облити вагітну жінку, котра символізувала землю, пастуха, який здатний впливати на небесні «отари» хмар, священика — як символ пастуха-пастиря. А хто не пригадує дитячої пісеньки: «Іди, іди, дощику! Зварю тобі борщику...»?!

Наші предки ставилися до природи, як до живого створіння, тож догоджали їй, щоб була до них приязною, а не експлуатували її нещадно, як звикли робити ми, сучасники.

Віра ШПИЛЬОВА.

Фото з сайту maygutyasik.livejournal.com.

Підкаблучник — під клобуком

НЕВІДОМЕ ПРО ВІДОМЕ

Слово «підкаблучник» у нас часто асоціюється з типом чоловіка, який ховається за спиною дружини від життєвих негараздів або, простіше кажучи, перебуває у неї під каблуком. А ось інше значення цього слова, щоправда, «подклобучник» я почув у Дубенському замку, коли тут відкривали мисливську залу, яка представляє історію князів, полювань у наших краях.

Серед експонатів — чимало таких, які використовували під час соколиних і яструбиних полювань. Є тут і клобуки — давні й сучасні, виготовлені художником-реставратором Державного історико-культурного заповідника Дубна Галиною Власюк **(на знімку)**.

— Клобук — це головний убір, — розповідає Галина Іванівна. — Але клобуками віддавна звуть не тільки церковний чи монарший убір, а й соколиний. Колись (та й нині також), щоб привчити птахів до полювання, щоб вони зайве не зривалися у політ або притишити їхню агресію, на пташині голови одягали спеціально пошиті шапочки — клобуки. У результаті очі птаха закривалися, він нічого не бачив і змушений був ось так, у покорі, привчатися виконувати команди. У давнину ця смислова асоціація перекинулася спочатку на покірних мисливців, а потім взагалі на всіх покірних чоловіків. Їх почали називати подклобучниками. Потім, для зручності та відповідно до мовних процесів, подклобучники стали підкаблучниками.

Євген ЦИМБАЛЮК,
краєзнавець.

Млинів
Рівненської області.

Фото автора.

І ТАКЕ БУВАЄ

«Робінзона» з Криму козулі врятували

П'ять днів без одягу та харчів провів на незаселеному острові в дніпровських плавнях мешканець Севастополя. Він стверджує, що не загинув тільки тому, що його врятували... дикі козулі.

41-річний кримчанин у компанії двох друзів приїхав відпочити в село Козачі Лагері Цюрупинського району на Херсонщині, і в перший же день вирушив купатися на берег притоки Дніпра — річки Конки. Його верхній одяг залишився на піску, а сам севастополець пропав безвісти. Попутники чоловіка підняли тривогу, і влада організувала масштабну операцію з його пошуків, у якій брали участь понад сто осіб — рятувальники й водолази ДСНС, співробітники місцевого райвідділу міліції, рибінспектори й жителі Козачих Лагерів. Однак жодних слідів зниклого так і не відшукали. По селу вже пішли чутки одна від одної фантастичніша — обивателі договорилися вже до того, що гостя «інопланетяни вкрали». Як раптом 2 липня селянин, який прийшов на Конку порибалити, помітив на безлюдному острові в річкових плавнях невідомого, котрим і виявився розшукуваний. Рибалка привіз кримчанина до села.

— Приїжджий пояснив: заблукав у очеретяних заростях, і ніяк не міг знайти дорогу назад. І додав, що не вмер і не занедужав від переохолодження тільки тому, що ночами його своїми тілами зігрівали дві дикі козулі, що мешкають на острові. Версія схожа на маячню, однак кримчанин не справляє враження людини, у якої проблеми із психікою, — коментує начальник Цюрупинського РВ УМВС Херсонщини підполковник Віталій Немерець.

Утім, жителям сусідніх сіл Козачі Лагері та Кринки історія про козуль не видається такою вже неймовірною. Річ у тому, що на території ненаселених острівців уздовж річки Кринки співробітники приватного заказника «Екофільтр» розводять диких кабанів, муфлонів і ланей. Єгері їх пильно охороняють і захищають від браконьєрів, узимку підгодовують, тож людей копитні не надто бояться. Може, вони й справді вирішили виступити як чотириногі рятувальники, віддячивши у такий спосіб людям за турботу?

Сергій ЯНОВСЬКИЙ.

Херсонська область.

На Посиденьках побувала Людмила ОПАНАСЕНКО (mila@golos.com.ua)

Над номером працювали:
Віталій ЖЕЖЕРА, Тетяна УВЄРОВА, Марина КРИВДА.

Редколегія: Леонід **БРОВЧЕНКО,** Анатолій **ГОРЛОВ,** Сергій **ДЕМСЬКИЙ**, Віталій **ЖЕЖЕРА,** Іван **ІЛЛЯШ,** Світлана **ПИСАРЕНКО,** Віталій **СУДДЯ.**

- За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.
- Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
- Направлення матеріалів для друку в газеті є наданням згоди автора на обробку його персональних даних.
- Рукописів не повертаємо.
- Листування з читачами — тільки на сторінках газети.
- При використанні наших публікацій посилання на «Голос України» обов'язкове.

(р) Платні матеріали.

Засновник — Верховна Рада України
Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання—КВ № 1 від 26.05.1994 р.
Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.
Передплатні індекси та передплатна ціна на 2013 рік
Для фізичних осіб:
40224 — 10 грн. на місяць (5-разовий: вівторок — субота);
08775 — 8 грн. на місяць (3-разовий: вівторок, четвер, п'ятниця).
Для підприємств і організацій:
60955 — 30 грн. на місяць (5-разовий: вівторок — субота).
Ціна в роздрібній мережі — договірна.

Загальний тираж 100000.

Друк:
ТОВ «Мега-Поліграф», 04073 м. Київ, вул. Марка Вовчка, 12/14, тел. (044) 581-68-15 www.mega-poligraf.kiev.ua

Зам. 30667
Макет, верстка — редакція газети «Голос України».
1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

☎ **ТЕЛЕФОНИ:**
для довідок — 503-68-72;
телефакс — 234-72-54;
відділ реклами — 449-72-53, 453-44-56, 453-44-57;
телефакс — 449-85-62.

E-mail: mail@golos.com.ua — **загальний**
reklama@golos.com.ua — **відділ реклами**
let@golos.com.ua — **відділ листів**
foto@golos.com.ua — **відділ ілюстрацій**

При підготовці матеріалів використовується інформаційно-пошукова система Верховної Ради України «Законодавство»

